

ใต้ใต้

พหามองคตลตมัยคต้ายอ้นวราชากฤษเกตมวรด

สารวุฒิสภา

ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘

ISSN : 0858-6993

พิธีรดน้ำขอพร

วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๘

วุฒิสภา จัดพิธีทำบุญและพิธีรดน้ำขอพรสมาชิกวุฒิสภาผู้อาวุโส เนื่องในวาระเพ็ญ
วันสงกรานต์ ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

บรรณาธิการแถลง

ลมร้อนและไอแดดในเดือนเมษายนอาจจะสร้างความหงุดหงิดให้กับหลายๆ คนได้ แต่ก็ไม้อาจปฏิเสธได้ว่าเป็นเดือนที่อีกหลายๆ คนตั้งตารอคอยให้มาถึง เพื่อที่จะได้กลับภูมิลำเนาไปร่วมฉลองเทศกาลสงกรานต์กับครอบครัว พร้อมกับได้หยุดพักผ่อนจากการทำงานที่เหน็ดเหนื่อยกันมาตลอดทั้งปี และในโลกสมัยสมาชิกวุฒิสภาพร้อมด้วยข้าราชการและลูกจ้างสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ร่วมกันประกอบพิธีรับน้ำขอพรสมาชิกวุฒิสภาผู้ชายุโสเหมือนเช่นทุกปี เพื่อสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามในการเริ่มต้นปีใหม่ที่สร้างความสุขสดชื่นและความอบอุ่นตามแบบอย่างของไทยเราที่ได้ปฏิบัติสืบเนื่องกันมายาวนาน

สำหรับสารวุฒิสภาฉบับนี้ก็มิมีบทความมาให้ผู้อ่านได้คล้อยร่อนกันภายในเล่ม อาทิ **"สามวันในแขวงจำปาสัก (ตอนที่ ๓)"** โดย ส.ว. เตือนใจ (กฤษกร ณ อยุธยา) ดีเด่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย ซึ่งฉบับนี้เสนอเป็นตอนจบ พร้อมกับขอแนะนำบทความ **"ลี้ภัย ไปนอร์เวย์"** โดย ส.ว. เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ซึ่งนำสาระที่น่าสนใจจากการที่ได้เดินทางไปประเทศนอร์เวย์ มาแนะนำเสนอ และลงความคิดเห็นตามบทความ **"ผมอยากเป็นประธานวุฒิสภา...ขอรับ"** โดย ส.ว. ... รวมทั้งบทความอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งคิดว่าคงจะช่วยลดอุณหภูมิของอากาศในช่วงนี้ได้ไม่น้อยเลยทีเดียว

จากปก

พระบรมฉายาลักษณ์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ
สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ

ประกาศสงกรานต์ ปีพุทธศักราช ๒๕๕๘

ประกาศ (มีเสด็จผู้ทรง ราชทูต) ๒๕๕๘ ๒๕๕๘
ทางจังหวัด เป็นอธิการ ทางสุวิมล เป็น ปกติสุรทิน
วันที่ ๑๕ เมษายน เป็นวันมหาสงกรานต์ ตรงกับ ๗ วัน
พฤษภาคม ขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๕ เวลา ๐๐ นาฬิกา ๒๕ นาที ๒๕ วินาที
นางสงกรานต์ ทรงนามว่า มณฑาเทวี ทรงพาหุรัด ทัดดอก
จำปา อภรณ์แก้วไพฑูริย์ ภักษาหารนมเนย พระหัตถ์ขวาทรง
เหล็กแหลม พระหัตถ์ซ้ายทรงไม้เท้าแดงไสยาสน์ ๗ ชั้นเบตร
มาเหนือหลังคัสพร (สว) เป็นพาหนะ
วันที่ ๑๖ เมษายน เวลา ๐๕ นาฬิกา ๑๕ นาที ๑๖ วินาที
เปลี่ยนจุดศักราชเป็น ๒๕๕๘ ปีนี้ วันจันทร์ เป็น ธงชัย วันเสาร์
เป็นอินทรี วันอาทิตย์ เป็นอุบาทว์ วันจันทร์ เป็น โลกวิฆาต
ปีนี้เป็นอาทิตย์ เป็น อธิบดีฝน มี雹ไล่ฝนตก ๓๐๐ เท่า
ตกในเขาค้อจรวด ๑๖๐ เท่า ตกในป่าหิมพานต์ ๑๒๐๐ เท่า ตกใน
มหาสมุทร ๑๐ เท่า ตกในโลกมนุษย์ ๓๐ เท่า น้ำให้น้ำ ๓ ตัว
เกณฑ์สัญญาทหาร ได้เศษ ๒ ชื่อ **"วิปัติ"** ข้าวกถำใน
ภูมินา จะเกิดมีชาติ (ตั้งและแมลง) จะได้ผลถึง เสียถึง
เกณฑ์ยวราชิคุณ ตกราศีลาไป (น้ำ) น้ำมาก

กาลโยค จุลศักราช ๑๓๖๘

เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ - วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๙

กาลโยค	ธงชัย	อินทรี	อุบาทว์	โลกวิฆาต
วัน	๒	๗	๑	๒
ยาม	๑	๓	๘	๔๖
ฤกษ์	๑๑	๒๐	๑๐	๖
ราศี	๕	๖๖	๖	๓
ดิถี	๒๓	๑๑	๒๒	๒๖

สารบัญ

งานรับรางวัลหนังสือการ์ตูน	๒
ครูหยุดคุยให้ฟัง	๓
เราและโลก	๔
สามวันในแขวงจำปาสัก (ตอนที่ ๓)	๗
"ลี้ภัย" ไปนอร์เวย์	๑๐
สมาชิกวุฒิสภาไทยยุคใหม่ เป็นความหวังของประชาชน	๑๔
สัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การศึกษา ประชากรและการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๑๗
สรุปผลการประชุมวุฒิสภา	๑๘
ส.ว. จำเจบอกเล่าเก้าสิบ	๒๕
ผมอยากเป็นประธานวุฒิสภา...ขอรับ	๒๖
การลำดับศักดิ์ของกฎหมาย	๒๙
กฎหมายน่ารู้	๓๓
ของฝาก...จากปารีส	๓๕
มาอ่านหนังสือกันเถอะ	๓๘
เกร็ดภาษา	๔๐
La salie du français : ๓๓ ชาลส์ ดู ฟรองเซ็ล : ทัตภาษาฝรั่งเศส	๔๓

งานรับรางวัล หนังสือการ์ตูน

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

นางฉัตรทอง ทิพย์กะลิน รองเลขาธิการวุฒิสภา ตัวแทนของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานรางวัลจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ในโอกาสที่หนังสือการ์ตูน เรื่อง **"รัฐสภาของไทย เด็กไทยสนใจ"** ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับรางวัลชมเชย ประเภทหนังสือสวยงาม สำหรับเด็กในการประกวดหนังสือดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๘ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

รายการทีวีสำหรับเด็ก

โดย วิธก ดิตกณนุรักษ์
สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ได้มีมติ ครม. กำหนดให้สถานีโทรทัศน์เพิ่มเวลาสำหรับรายการเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัวขึ้น **"หนึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งชั่วโมงครึ่ง" ในช่วงเวลาตั้งแต่ ๑๖.๐๐-๒๒.๐๐ นาฬิกา** ท่ามกลางความปิติยินดีของพ่อแม่ผู้ปกครองและคนทำงานเพื่อเด็ก เพราะช่วงเวลาดังกล่าวเป็นเวลาที่คุณในครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้า แต่กลับมีรายการเพื่อครอบครัวน้อยมาก

ดังนั้น มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงได้รับเสียง ขานรับในเชิงเห็นด้วยอย่างมากมาย สักทั้งภายหลังจาก มีมติคณะรัฐมนตรีแล้วนับแต่ต้นปี ๒๕๕๗ ที่ผ่านมาจนถึง ปัจจุบัน สังคมก็ได้เห็นรายการต่างๆ ดังกล่าวปรากฏให้เห็น เพิ่มมากขึ้นพอสมควร

ต่อมาได้เกิดเหตุการณ์สถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ **"ถอดรายการที่เป็นประโยชน์ต่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว"** ออกจากผังรายการด้วยเหตุผลต่างๆ ว่าไม่มี ผู้สนับสนุนรายการเพียงพอ สังคมจึงตื่นตัวขึ้นมาเรียกร้อง ต่อรัฐบาลให้เร่งแก้ปัญหา ซึ่งนับเป็นนิมิตหมายที่ดีที่บ่งชี้ให้เห็นว่า **"การรู้จักพิทักษ์รักษาสวัสดิภาพของเด็ก เพื่อส่วนรวม"** ได้เกิดขึ้นอีกครั้งแล้ว

เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้นและ ใ้มติคณะรัฐมนตรีปรากฏผลสำเร็จและยั่งยืนเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัวต่อไป ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะ บางประการดังต่อไปนี้

๑. ใช้สถานีโทรทัศน์ภายใต้การกำกับของรัฐ (ช่อง ๕, ๙, ๑๑) เป็นฐานเบื้องต้นในการปฏิบัตินำร่อง โดยให้ แต่ละสถานีลดราคาค่าเช่าเวลาในช่วงดังกล่าวลงเพื่อเป็น แรงจูงใจสำหรับผู้ผลิตรายการดังกล่าวจะได้มีพื้นที่สำหรับการ นำเสนอโดยไม่ขาดทุน

๒. ใช้ส่วนราชการเป็นฐานสนับสนุนการผลิตรายการ โดยให้กังบประมาณที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มาจ้างบริษัทหรือมืออาชีพผลิตรายการดังกล่าว โดยส่วน ราชการเป็นฝ่ายกำหนดเนื้อหาสาระให้ สำหรับค่าเช่าเวลาที่ ต้องเสียไปนั้นให้ใช้ฐานจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจเข้าสนับสนุน ทั้งนี้ สถานีแห่งรัฐนั้นจะยกเว้นค่าเช่าเวลาเสียเลยก็ได้

๓. การนิยามคำว่า **"รายการเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน และครอบครัว"** นั้น จะต้องคำนึงถึงความหลากหลาย อาจอยู่ในรูปแบบละคร เกมโชว์ การท่องเที่ยว สารคดี ฯลฯ ทั้งนี้ อย่าได้คิดแต่เพียงว่ารายการเหล่านี้ต้องมีเด็กหรือ เยาวชนอยู่ด้วยเสมอ เพียงแต่มีสิ่งที่จะต้องระมัดระวังก็คือ **"การโฆษณาประกอบรายการ"** นั้น จะต้องพิถีพิถันและ คัดเฟ้นในสิ่งที่ไม่เป็นผลเสียกับพวกเขาและครอบครัว

๔. กล่าวจำเพาะสถานีโทรทัศน์ภายใต้การกำกับ ของรัฐนั้น รัฐจะต้องจริงจังกับมติคณะรัฐมนตรีที่ออกมา โดย ให้ดำเนินการตามมติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และต้อง ประเมินเป็นระยะๆ ว่ารายการดังกล่าวนั้นส่งผลมากเพียงใด เพื่อจะได้หาทางสนับสนุนขยายผลเพิ่มมากขึ้น ส่วนสถานี โทรทัศน์ของภาคเอกชนนั้น ให้ใช้ระบบขอความร่วมมือและ ใช้การลดหย่อนภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจเป็นสำคัญ

ทั้ง ๔ ประการนี้ เป็นข้อเสนอโดยพื้นฐานที่หวังว่า รัฐบาลจะเร่งนำไปพิจารณาปฏิบัติ ภายใต้แนวคิดที่ว่า เรา ในฐานะเป็นผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้งของราษฎร จะ **"ต้องทำ"** มากกว่าการ **"พูด"** เท่านั้น รายการที่ดีสำหรับเด็ก และเยาวชนก็จะบังเกิดขึ้นได้ล้นเจตนา

คนกล้าแห่งท้องทะเล

คงพอจำกันได้ จากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ ที่มีข่าวเล็กๆ เกี่ยวกับชาวเลกลุ่มหนึ่งบริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ ซึ่งดูเหมือนคนกลุ่มนี้จะรู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น โดยพวกเขาต่างพากันหนีขึ้นสู่ที่สูงเพื่อหลบภัย ทำให้ไม่มีใครในกลุ่มได้รับอันตรายจากคลื่นยักษ์แม้แต่คนเดียว

นี่คือแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ผมพยายามเสาะแสวงหาข้อมูลและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องของคนกลุ่มนี้ เพื่อหาข้ออธิบายว่า เขาเป็นใคร มาจากไหน ณ เวลานี้แล้ว เขามีสถานะและความเป็นอยู่อย่างไรบ้าง

คุณต้องครับ ผมกำลังพูดถึง “มอแกน”

มอแกนเป็นชาวเลกลุ่มหนึ่งในบริเวณฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งก็เหมือนชาวเลทั่วไปที่มีวิถีชีวิตแบบเร่ร่อนในทะเล มีภาษาพูดเป็นของตนเอง มีวัฒนธรรมที่แตกต่างไป มีการเคลื่อนย้ายไปมาระหว่างหมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะบริเวณเมืองมะริดในพม่า และอื่นๆ ในฝั่งอันดามัน แต่จากแนวคิดในแบบรัฐ-ชาติ (Nation-State) จึงทำให้มีการแบ่งแยกมอแกนเป็น มอแกนไทยกับมอแกนในพม่า

มอแกนเป็นชนเผ่าดั้งเดิม อาศัยอยู่ในพื้นที่อาณาบริเวณดังกล่าวมาเป็นเวลานาน ทำมาหากินแบบพอยังชีพ โยนหัวแล้งมักจะลงไปอยู่ใน “เรือกำบัง” ส่วนเหน็บรสมุขจะตั้งเรียงพักชั่วคราวตามเกาะแก่งต่างๆ เพื่อหลบลม

เรือกำบังนั้น เป็นเสมือนทั้งเรือและบ้าน หลังคาเรือกำบังจะทำด้วยใบเตยหนามเย็บซ้อนกัน เื่อหิมังและนอนก็สานด้วยใบเตยหนาม ทุกคนในครอบครัวจะอาศัยอยู่ร่วมกัน ใช้หินหุงหาอาหาร เครื่องมือเครื่องใช้ก็เช่น มีดพัว เเหล็กดอกและแกะเปลือกหอย เบ็ด ฆมวาก เป็นต้น

ชาวมอแกนชอบอยู่ในทะเล จึงเชี่ยวชาญการว่ายน้ำและดำน้ำเป็นอย่างถึง รวมทั้งการทำมาหากินทางทะเลอื่นๆ นอกจากนั้น ยังมีองค์ความรู้เรื่องป่าและพืชพรรณเป็นอย่างดี ไม่เว้นการเสาะหาไม้มาสร้างกระท่อมในหน้ามรสุม การเลือกใช้ไม้และการขุดเข็ช หรือการเสาะหาพืชสมุนไพรมาใช้ในการรักษาโรค รวมทั้งการทำของป่า ผลไม้ป่า หัวมัน หัวกลอย มาเป็นอาหาร แต่ก็แน่นอนว่าการเป็นชนเผ่าเร่ร่อนย่อมไม่สนิทกับการเพาะปลูก

การทำมาหากินโดยการจับสัตว์น้ำ นั้น ชาวมอแกนจะกระจายกันไปทั่วทั้งเกาะ แต่เนื่องจากเป็นการทำมาหากินแบบวันต่อวันไม่มีการสะสมหรือถนอมอาหารไว้กินนานๆ จึงไม่ส่งผลกระทบต่อจำนวนสัตว์น้ำมากนัก

ส่วนการเคลื่อนย้ายไปมาของชาวมอแกนในฐานะชนเผ่าเร่ร่อน นอกจากจะมองว่าเป็นการหาแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์แห่งใหม่ของชาวมอแกนเองแล้ว ยังเท่าที่นับว่าเป็นการให้พื้นที่เดิมที่มีการใช้ทรัพยากรไปแล้วได้มีโลกาสพื้นตัว หรือมองได้ว่าเป็นการลดความขัดแย้งภายในชุมชน

นี่คือที่ไปที่มาของมอแกนที่ผมขอรายงานเป็นการเบื้องต้น

ครั้นเมื่อก่อนมีการประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ผลกระทบก็เกิดขึ้นทั้งๆ ที่รู้กันดีว่าชาวมอแกนอาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าวก่อนประกาศเป็นเขตอุทยานฯ และถึงแม้จะมีการผ่อนผันให้มอแกนทำมาหากินในเขตอุทยานฯ ได้แต่ก็มีความจำกัดอยู่เป็นอันมาก การเก็บเปลือกหอยไปขาย การจับหอย จับปลา การหาปลิงทะเลทำได้ยากขึ้น

ชาวมอแกนบางส่วนเริ่มปรับตัวโดยมีการเข้าไปรับจ้างทำงานกับอุทยานฯ เช่น ขันเรือหางยาว เก็บขยะแบกของ บางส่วนทำงานจักสาน การขายของที่ระลึก แต่ก็ยังเป็นงานเฉพาะฤดูกาลท่องเที่ยว อีกทั้งส่วนใหญ่เป็นงานที่ใช้แรงงานเป็นหลักมีใ้ทำงานที่ใ้ทักษะและความสามารถพิเศษของมอแกนมาใช้ให้เป็นประโยชน์

ภายหลังชาวมอแกนจึงมีการตั้งที่อยู่เป็นหลักแหล่งมากขึ้น โดยสร้างเป็นกระท่อมชั่วคราวตามชายหาด ทำให้มีคนรู้จักมอแกนมากขึ้น แต่ก็มีบางคนไปแสวงหากำไรจากมอแกนไม่ใช่บ่อย สินค้าประเภทปลิงทะเลตากแห้ง ปลาและหอยตากแห้ง เปลือกหอย และอื่นๆ ของพวกเขาจึงถูกกดราคาเป็นอย่างมาก

ด้วยความที่มอแกนยังคงทำมาหากินแบบยังชีพ ไม่เน้นการสะสม รวมทั้งทรัพยากรทางทะเลที่ลดลงหรือลงทำให้มอแกนดำรงชีพได้ยากลำบาก อีกทั้งความเป็นทุนนิยมบริโภคนิยมก็ได้รุกเข้าไปถึงตัวมอแกนในไทยแทบทุกผู้ทุกคน จึงเห็นอาหารสำเร็จรูป ลูกอม น้ำอัดลม จนกระทั่งของมีเงินมาและยาเสพติดในชุมชนมอแกน

ส่วนนักท่องเที่ยวเอง ก็มีเป็นจำนวนมากที่เข้าไปในชุมชนของมอแกนอย่างไม่ระมัดระวัง ขาดความเคารพผู้คนและชุมชน ไม่รู้ว่าสิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควร จึงเท่ากับเป็นการรบกวนและทำร้ายชาวมอแกนไปในตัว

อีกปัญหาที่สำคัญมากก็คือ ความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสถานะและสัญชาติซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิต การที่ังไม่ได้รับสัญชาติไทยส่งผลกระทบต่ออย่างยิ่งในเรื่องการได้รับการศึกษาของเด็ก การสาธารณสุข และการคุ้มครองในเรื่องอื่นๆ อีกมากมายจากภาครัฐ แม้จะมีหน่วยงานและองค์กร

มอแกนที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอีกทางหนึ่ง เนื่องจากคนมอแกนรักความสงบและไม่ชอบเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง กระทั่งชาวมองว่าทศวรรษที่ย้ายไปมาเป็นภารกิจป้องกันการเกิดโรคระบาดในชุมชนได้ด้วยเช่นกัน

และเนื่องจากการอพยพโยกย้ายอยู่เป็นปกติดังกล่าวนั่นเองที่ก่อให้เกิดจากกรณีสำรวจพบว่า จำนวนประชากรมอแกนของหมู่เกาะสุรินทร์มีก็จะไม่ค่อยคงที่ซึ่งประมาณการว่าน่าจะมีอยู่ราว ๑๕๐-๒๐๐ คน

ส่วนการตั้งถิ่นฐานอย่างถาวรข้างถาวรบนหมู่เกาะสุรินทร์ นั้น มีมาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วอายุคน แต่บางครั้งชีวิตก็มีการเดินทางไปที่มาหากิน หรือเยี่ยมญาติ หรือเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายข้าวสารและของจำเป็นต่างๆ เช่นกัน

ด้านอัตราการตายของเด็กวัยต่ำกว่า ๕ ปีนั้นค่อนข้างสูง เนื่องจากข้อจำกัดด้านสุขภาพแม่และเด็ก ดังนั้นอัตราการเพิ่มของประชากรจึงไม่สูงนัก และจำนวนผู้ชายก็ยังน้อยกว่าผู้หญิง เนื่องจากการทำงานที่เสี่ยงและการติดสารเสพติดอีกด้วย

๑๑

สิ่งที่ควรจะต้องตระหนักอยู่เสมอ
ก็คือ
อย่างไรเสียมอแกนก็ยังคงคือชาวเล
การหาทางที่จะให้สถานะบุคคล
แก่มอแกน อาจต้องระมัดระวัง
มิให้กระทบต่อวิถีที่เคยเป็น

๑๒

ต่างๆ เข้าไปให้ความช่วยเหลือในด้านมนุษยธรรมในระดับหนึ่งแล้วก็ตาม

ส่วนด้านความมั่นคงปลอดภัยในเรื่องที่ถูกอาศัยก็มีความสำคัญ เพราะวิถีพรานทะเลอย่างมอแกน นั้น ย่อมไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน กระทั่งขั้วคราวได้ถูกสูงตามชายหาดที่เคยสร้างยามมรสุมจะยังคงสร้างต่อไปได้หรือไม่ เพราะวันนี้หลังเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ ได้มีการสร้างกระโจมใต้ถุนเตี้ยลึกเข้าไปในแผ่นดินให้มอแกนแล้ว

เมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ได้มีการเข้าไปตรวจสอบสภาพความเป็นอยู่ของมอแกนอีกครั้ง ยังคงยืนยันข้อค้นพบที่ว่า

ชาวมอแกนส่วนใหญ่ที่อยู่ในประเทศไทย โดยเฉพาะบริเวณหมู่เกาะสุรินทร์และใกล้เคียงเป็นกลุ่มที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมานาน แม้จะมีวิถีชีวิตในแบบของตนเอง แต่ก็กลมกลืนกับกลุ่มอื่นในประเทศไทย คิดว่ากลุ่มตนเองคือคนไทย หลายคนแต่งงานกับคนไทย เริ่มหันมาประกอบอาชีพบนฝั่ง รวมทั้งบางส่วนยังเป็นลูกจ้างในอุทยานฯ ด้วย

ชาวมอแกนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยจะไม่สามารถเดินทางไปบริเวณหมู่เกาะมะริดของพม่าได้แล้ว เนื่องจาก

จะถูกทางการพม่าจับกุมเพราะไม่สามารถใช้ภาษาพม่าได้ในทางตรงข้ามชาวมอแกนในฝั่งพม่าสามารถเดินทางไปมา ระหว่างพม่ากับไทยได้ ทำให้มีความพยายามจากทางการไทยที่จะเข้าไปควบคุมดูแลโดยกำหนดมาตรการแยกแยะมอแกนกลุ่มในไทยออกจากมอแกนในพม่า เพื่อจะได้ดำเนินการให้สถานะและสิทธิต่างๆ แก่ชาวมอแกนในประเทศไทยต่อไป

จากการติดตามสถานการณ์ล่าสุดดูเหมือนว่าจะมีความชัดเจนและมีความพยายามจากหลายฝ่ายที่เห็นพ้องต้องกันว่า ควรจะให้สถานะที่ชัดเจนแก่มอแกนในไทย ซึ่งอาจถึงขั้นการให้สัญชาติไทยได้แล้ว

สิ่งที่ควรจะต้องตระหนักอยู่เสมอก็คือ อย่างไรก็ตามอย่างไรเสียมอแกนก็ยังคงคือชาวเล การหาทางที่จะให้สถานะบุคคลแก่มอแกน อาจต้องระมัดระวังมิให้กระทบต่อวิถีที่เคยเป็น

แนวทางการคุ้มครองสิทธิแก่ชาวมอแกนในไทย นอกจากการให้สถานะและสิทธิขั้นพื้นฐานเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมแล้ว ยังควรต้องคำนึงถึงสิทธิ

ในทางวัฒนธรรมของชาวมอแกน เนื่องจากมอแกนนั้นมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง มีวิถีชีวิตที่มีลักษณะเฉพาะ การดำเนินการใดๆ ของรัฐต้องระมัดระวังเพราะอาจเป็นการทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมของมอแกนได้

อีกทั้งจำเป็นที่จะต้องเป็น "มอแกนไทย" หรือเป็น "มอแกนพม่า" ด้วยหรือ

ล่าสุดเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมาจากการเข้าไปสำรวจข้อมูลของ "มหาดไทย" ในบริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ และเกาะพระทอง ได้ส่งข่าวมาว่ามีชาวมอแกนอยู่ทั้งสิ้นจำนวน ๒๔๑ คน

และจากข้อมูลดังกล่าวทำให้เราได้ทราบเพิ่มเติมอีกว่า มอแกนทั้ง ๒๔๑ คนนั้นมีนามสกุลเดียวกันคือ "กล้าทะเล"

ผมขออนุญาตรายงานต่อทุกท่านอีกครั้งก่อนจะลาไป

ครับ อีกหนึ่งสัญญาณดีๆ ได้เกิดขึ้นแล้ว

สามวันในแขวงจำปาสัก

ตอนที่ ๑

โดย เตือนใจ (กุญชร ณ อุธยา) ศิลปิน
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย

ชมตลาดใหม่ปากเซ

และน้ำตกตาดฟาน

วันที่สามในแขวงจำปาสัก
คณะกรรมการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา
เป็นพระยาน้อยชมตลาดในช่วงเช้า ที่
ตลาดใหม่ปากเซซึ่งเป็นศูนย์รวมสินค้า
ทั้งประเภท พืชผักผลไม้ ปลา เสื้อผ้า ทั้ง
แบบฝังทอมือของลาวและผ้าจากโรงงาน
ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ทั้งยังมีสิ่งพิเศษ
คือ "ตลาดขายหมู่น้อย" แม่ค้าเอา
ลูกหมูใส่ถุงพลาสติกมาขาย ให้คนมาซื้อ
เอาไปเลี้ยง ไชว์ตัวลูกหมู ต่อรองราคา
กันเป็นที่ดินตาตื่นใจของชาวไทย ที่นับวัน
ตลาดพื้นบ้านแบบนี้ที่คนกับคนสัมพันธ์กัน
ใกล้ชิด เกษตรกรขายน้อยนำผลผลิต
มาขายให้ผู้บริโภคโดยตรง ต่อรองราคา
กันได้ จะค่อยๆ เลือนหายไปจากวิถีชีวิต
โค่นห้างใหญ่ประเภททุนสายป่านยาว

จากต่างชาติ ติดแอร์ เย็นฉ่ำ สะดวกซื้อ
กระเทือนราคา พาให้คนไทยแห่แหน
กันไปอุดหนุน จนการค้าท้องถิ่นค่อยๆ
ร่อยหรอ รอวันตาย คนตกงาน ว่างงาน
กันเป็นทิวแถว

การขนส่งสินค้าในตลาด ใช้
รถคนเข็น ต่อด้วยไม้ เวลาจะขอให้
คนเปิดทางหลบรถ คนก็จะส่งเสียงร้อง
โห่ โป๊ว แทนเสียงแตร เป็นระบบขนส่ง
และสื่อสารที่ประหยัด ไม่ต้องใช้เงิน
ซื้อพลังงานและอุปกรณ์จากต่างชาติ
เรียบง่าย

ชมตลาดสักชั่วโมง ที่ป้อม
หัวหน้าทัวร์ผู้ใจดี ก็พาพวกเรานั่งรถ
ต่อไปยังน้ำตกตาดฟาน ระยะทาง ๔๐
กิโลเมตร ซึ่งเป็นน้ำตกที่ไหลลงสู่หุบเขา
จากที่ราบสูงที่เป็นผืนป่าใหญ่สุดหลายตา

เจ้าหน้าที่พาเดินชมป่า
ลัดเลาะข้ามสะพานเล็กๆ
ผ่านน้ำ ไปยังน้ำตกฟ้าซ่ม
ซึ่งน้ำไหลลงมาเป็นสาย
คล้ายฟ้าม่านพื้นใหญ่
ที่ต้องลมไหวพริ้ว

”

น้ำตกไหลจากหน้าผาสูงมาเป็น ๒ สาย
คล้ายเขาฟาน (แก่ง) จึงได้ชื่อว่
"ตาตฟาน"

ป่ารอบน้ำตกสภาพคล้ายป่า
ทางภาคเหนือของไทย มีเส้นทางเดินเท้า
ลงไปสู่หุบเหวที่รองรับน้ำตก กลุ่มนัก
ท่องเที่ยวฝรั่งผู้ซึ่งใจถึงเดินลงไปเล่นน้ำ
ที่เบื้องล่างกัน แต่คุณน้อย โกดส์ลาว
ชาวลาว เป็นห่วงพวกเรามาก เกรงจะ
พลัดตก เพราะทางลงแคบลาดชันและ
ลื่นมาก จึงกำชับไม่ให้พวกเราลงไป
เด็ดขาด ดิฉันขอเดินชมป่า อารมณ์ความ
ร่มเย็นจากป่า โดยไม่ลงตามทางลาดชัน
จึงรู้สึกสดชื่นหายใจได้เต็มปอด

ด้านหน้ามีที่ให้กินกาแฟสด ขึ้น
ไปชั้นบนมองลงมาเห็นสายน้ำตกสวยงาม
คณะพวกเราเพลิดเพลินกับการถ่ายรูป
ด้วยความเมิกบานใจ จากน้ำตกตาตฟาน

ผลกาแฟ

ที่ไปองพาไปอุทยานแห่งชาติเขาน้ำร้อน
ซึ่งมีไม้ใหญ่นานาชนิดมากมาย ด้านหน้า
เป็นหมู่บ้านจำลองของชนชาติพันธุ์ต่างๆ
ซึ่งมาจากถิ่นฐานบนภูเขา เจ้าหน้าที่พา
ไปบ้านหลังแรก มีเพียงหน่วยเล็ก ๕๐ เศษ
แต่งชุดประจำท้องถิ่นสีสดใส ลานิต
เครื่องดนตรีชนิดต่างๆ หูสนุกมีชีวิตชีวา
ลว.การดู และ ลว.เจิมศักดิ์ เข้าร่วม
เป็นกองเชียร์ ทำให้วงครึกครื้นยิ่งขึ้น

เดินชมบ้านของชนชาติพันธุ์
ต่างๆ แล้ว เจ้าหน้าที่พาเดินชมป่า
ลัดเลาะข้ามสะพานเล็กๆ ผ่านน้ำไปยัง
น้ำตกฟ้าซ่ม ซึ่งน้ำไหลลงมาเป็นสาย
คล้ายฟ้าม่านพื้นใหญ่ที่ต้องลมไหว
พริ้ว มีแอ่งน้ำ หน้าน้ำตกที่น้ำลงว่เย็นเป็น
บริเวณกว้างพอควร เสียหายที่ไม่มีเวลา
เพราะต้องรีบไปกินอาหารกลางวัน แล้ว
เดินทางกลับไปช่องเม็กเข้าอุบลเพื่อ
ขึ้นเครื่องบินให้ทัน ๒ ชม

ก่อนถึงน้ำตกมีโต๊ะ ๒ - ๓ ตัว
มีกลุ่มคนมาเที่ยว นั่งกินอาหาร และ
เล่นกีตาร์ร้องเพลงลั่นป้า ทำให้เสีย
บรรยากาศธรรมชาติ ซึ่งทุกคน
ควรอยู่ในความสงบ เกิดใจ เกิดประสาท
สัมผัสทุกทวารเพื่อเข้าถึงจักรธรรมและ
เสียงดนตรีแห่งธรรมชาติมากกว่า

โกดส์พาไปกินอาหารกลางวัน
ภัตตาคารซึ่งคนไทยเป็นเจ้าของกิจการ
ไม้ที่ใช้ทำพื้นและโต๊ะเป็นไม้แผ่นใหญ่
กว้างเกือบเมตร แม้แต่ไม้ที่ปูทางเดิน

ลูกสำรอง

ต้นสำรอง

ก็เลือกจากต้นไม้ใหญ่ พวกเราหลายคน
บ่นว่า อุทยานไม่น่าใช้ไม้เปลือกขนาดนี้
รสชาติอาหารซึ่งปรุงด้วยภูมิ
ชาวไทย ตามสูตรของไทยได้แก่ ลาบ
ปลา ต้มยำปลา ปลาทอด น้ำพริก
เป็นที่ถูกปากและขอเติมได้ทุกจานจนลืม
ตบท้ายด้วยของหวานคือ "ลูกสำรอง
ราดน้ำเชื่อม" ซึ่งทุกคนติดใจกินจน
หมดถ้วย (บางคนขอเติมอีก) พวกกัน
ถามไถ่ว่าทำจากอะไร ได้คำตอบว่า คือ
"ลูกหมากจอบ" เป็นไม้ป่าต้นสูง ๒ -
๓ ปี ถึงจะออกลูกครั้งหนึ่ง ชาวบ้านต้อง
ไปปักหมาก "จอบไว้" เพื่อจะได้ไม่ต้อง
แย่งกัน จึงได้ชื่อว่า "หมากจอบ" เคา
ลูกหมากจอบ (ซึ่งโตประมาณลูกหิเม็ด
เรื่อยๆ) ล้างดิน ทรอย ออก โดยล้างน้ำ
เร็วๆ แล้วแช่ในน้ำต้มสุกหรือน้ำที่สะอาด
จนต้มได้ สัก ๑๐ - ๒๐ นาที ลูกสำรอง
(ชื่อภาษาไทย) จะพองออกจนใหญ่สัก
๑๐ - ๒๐ เท่า (ขนาดลูกมะนาวกลมๆ)
ลอกเปลือก เมล็ดออก เอาส่วนที่พอง
คล้ายฟองน้ำไปต้มในน้ำเชื่อม ทู่น้ำแข็ง
ใส่ กินเป็นของหวานชื่นใจดีแล

ดิฉันจำได้ว่าเคยกินน้ำลูกสำรอง
ที่ผลิตจากกระของ จันทบุรี มีกลุ่มแม่บ้าน
ทำน้ำลูกสำรองใส่ขวดส่งขายเป็น
เครื่องดื่มสุขภาพ เพราะมีกากใยอาหาร

สูงคล้ายกับหัวบุกเป็นที่นิยมกัน (ซึ่ง
ถั่วกระพรวงลาธารมเสขวิเคราะห์สาร
อาหารที่เป็นประโยชน์ น่าจะเจอข้อดี
อีกหลายอย่าง) แต่ไม่เคยเห็นลูกสำรอง
ของจริงสักที ตามคุณนาผู้เป็นทีมงาน
ของฟ็องทัวหน้าทัวรักติดมดักดี บอก
ว่าที่ด่านช่องเม็กจะมีชาวบ้านลาวเอามา
ขาย ถ้าสนใจก็หาซื้อได้

หลังจากน้ำดองผ่าท่วม ฟ็องพา
มาชมสวนชา กาแฟ ซึ่งทำมานาน ๕๐ -
๖๐ ปีแล้ว เจ้าของพามาสวนชา ซึ่งปลูก
เป็นแนวสลับกับไม้ผลอื่นประปราย ดู
ร่มรื่น แล้วพามาชิมชาซึ่งขงได้รสพอดี
ไม่แฉ่จัดเกินไป ชิมแล้วมีกาแฟและ
ชาบรรจุซองสวยงามให้ซื้อกลับไปขง
กันเอง

พลทุกคนขึ้นรถแล้ว ส.ว.จอน
อึ้งภากรณ์ เปิดประตูเดินที่อุทยานจำปาสัก
จัดหมู่บ้านจำลองของกลุ่มชาติพันธุ์
ต่างๆ ไว้แสดงให้ผู้คนที่ไปเที่ยวได้ดู
ว่าไม่เห็นด้วย เพราะเป็นการละเมิดสิทธิ
มนุษยชน ทำให้เขาต้องจากถิ่นฐาน
จากครอบครัว จากชุมชน ที่เป็นวิถีชีวิต
เพียงเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาดูชีวิต
"จำลอง" ของเขา ซึ่งมีเพียงพ่อเฒ่า
แม่เฒ่า กับหลานลาวตัวเล็ก ขาดความ
อบอุ่นจากครอบครัวและชุมชน โดย
ได้รับค่าจ้างรายเดือน และค่าจ้างปลูก
สร้างบ้านที่สร้างให้เหมือนบ้านจริงที่
บนคอย แม้จะมีตัวแทนชาติพันธุ์อื่นๆ
อยู่กันอีก ๔ - ๕ หลังคาเรือน แต่ก็เป็น
"หมู่บ้านเหงา" ที่ขาดความเป็นชีวิตจริง
และจิตวิญญาณที่เป็นธรรมชาติ

ระหว่างเดินทางฟ็องได้อธิบาย
ว่าถนนหนทางในลาวกำลังพัฒนาเป็น
ถนนลาดยาง และไฟฟ้ากำลังเดินสาย
ถนนจากช่องเม็กไปสู่แหล่งท่องเที่ยว
สำคัญ คือ วัดพู คอมพะเพ็ง และแหล่ง
ธรรมชาติอื่นๆ ก็กำลังเร่งสร้างโดย
บริษัทจากจีน เกาหลี ญี่ปุ่น อีกไม่เกิน
๕ ปี การเดินทางระหว่างไทย - ลาว ผ่าน
ด่านช่องเม็กที่อำเภอโขงเจียม จังหวัด
อุบลราชธานีจะสะดวกรวดเร็วขึ้น
รถแล่นมาเกือบชั่วโมงถึงด่านช่องเม็ก
ซึ่งต้องใช้เวลาทำเอกสารชายออกอีกสัก
ชั่วโมง ฟ็องจึงปล่อยให้พวกเราลงเดิน
ใครจะไปตลาดพื้นบ้านของลาว หรือ
ซื้อของจากร้านปลอดภาษีก็ได้

ตลาดพื้นบ้านที่ชาวลาวเอาของ
จากท้องถิ่นมาขายมีทั้งน้ำผึ้ง พันธุ์ไม้
จากป่า เครื่องจักสานและอาหารต่างๆ
ได้เจอ "หมากจอง" สมใจนึก แม่ค้า
เอาหมากจองใส่ถุงพลาสติก มีหลาย
ราคา ถุงขนาด ๑ กิโลกรัมราคา ๓๐,
๕๐ ถึง ๘๐ บาท ดึงมันเดินไปกับลูกชาย
(ซึ่งชอบกินลูกหมากจอง อยากรู้ชื่อไปลอง
ทำกินที่บ้าน อยากรู้ว่าเวลาแช่น้ำแล้ว
จะพองใหญ่จนได้ขนาด ๓ เมตร เต็ม
๑ ถ้วยจริงไหม) ถึงงว่าเราควรซื้อของ
เจ้าไหน แม่ค้าที่ตั้งราคาถุงละ ๘๐ บาท
อธิบายว่า หมากจองของเธอคุณภาพดี
เลือกแล้ว ลูกโต แต่เองที่ราคาถูกไม่ได้
เลือก บางลูกก็เสีย ดันจึงซื้อมาทั้ง ๓
ประเภท เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพต่อไป
ถ้าได้มาซื้ออีกจะได้มีบทเรียน

เมื่อกลับถึงกรุงเทพฯ แล้ว

ส.ว.จอน อึ้งภากรณ์ ได้นำภาพที่ถ่ายจาก
แขวงจำปาสักมาฉายให้คณะกรรมการ
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์ดู เป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้
ร่วมกัน ได้เห็นภาพบางภาพที่อาจารย์
จอนเดินชอกแซกไปถ่าย โดยพวกเรา
บางคนไม่ได้เข้าไปด้วย เช่น นักเขียน
หญิงนุ่งซิ่นสีน้ำเงินเชิงขาว ใส่เสื้อขาว
เข้าไปในซิ่น คาดเข็มขัดทับ ซี่งักขย้านไป
โรงเรียน หน้าตาอึมแถม ชื่อโสภณรุทธิ
นักเรียนชายนุ่งกางเกงขายาวสีน้ำเงิน
เสื้อขาว โรงเรียนท่าด้วยไม้ มีโต๊ะ เก้าอี้
กระดานดำธรรมดา ไม่มีอุปกรณ์ทันสมัย
ไม่มีเป้าหมายที่มุ่งจะ "แข่งขัน" กับ
ชาวโลกเพื่อความเป็นเลิศอย่างบ้านเรา

ลาวลาวไม่นุ่งกางเกง กระโปรง
หลุดขอบเอว โชว์สะดือ นักเรียนหญิง
ไม่ได้ใส่เสื้อ กระโปรง ดันตัว จนเกือบ
หายใจไม่ออก ตามแพ้นั้นกระแลหลัก
เหมือนที่บ้านเรา ทุกคนใช้ชีวิตอย่าง
สมถะ อยู่อย่างเป็นธรรมชาติ ตามจารีต
ประเพณีที่สืบทอดกันมาเนิ่นนาน ไม่ถูก
ชี้นำให้คล้อยตามกระแสโลกาภิวัตน์
และบริโภคนิยม

อยากให้ชาวไทยไปศึกษาชีวิต
และธรรมชาติของชาวลาวเพื่อนบ้าน
ของเรา แล้วย้อนดูตัวเอง ชีวิตคนไทย
เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว จนลืมรากเหง้า
หรือไม่ ยึดอันสงบสุข งดงามของเรา
ได้สูญหายหรือไม่ เราจะรื้อฟื้นต้นทุน
ทางสังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติ โดยมี
ศาสนธรรมเป็นหลัก ให้กลับคืนมาได้
อย่างไร

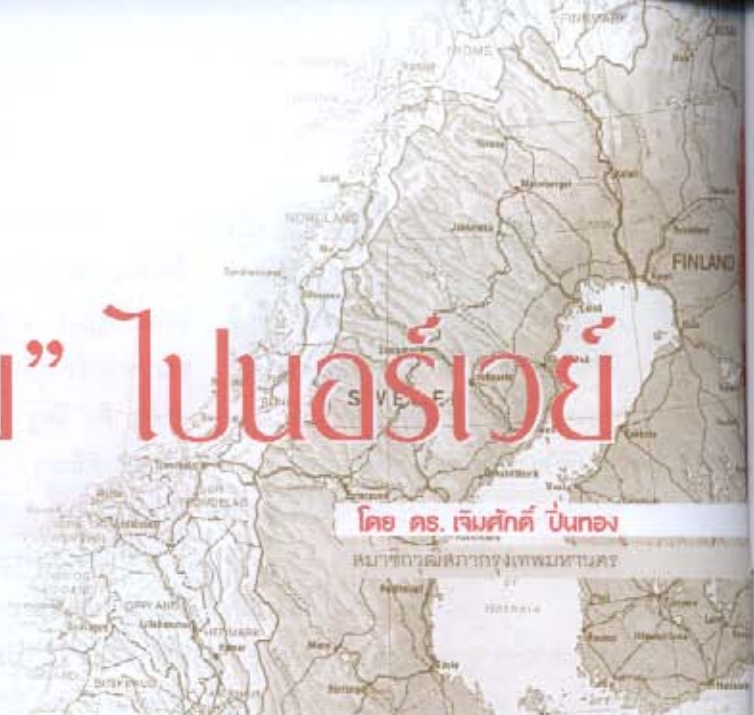
ขอบคุณฟ็องและคณะที่กรุณาดูแลพวกเราทุกคนอย่างดี
และขอบคุณพี่น้องที่แขวงจำปาสัก ปากเซ ทุกคน ที่เป็นกระจกสะท้อนคุณภาพชีวิต จิตใจ
และคุณภาพสังคม ให้พวกเรา ดิจันหวังว่าจะได้ไปเยือนแขวงอื่นๆ ของลาวอีก

“ลี้ภัย” ไปนอร์เวย์

โดย **ดร. เจมส์ คัด ปันทอง**

คณาจารย์ภาควิชาการสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชะรอยว่า อาจจะไม่ถูกชะตากับทิศทักษิณ ผมมีโอกาสเดินทางขึ้นเหนือไปเกือบถึงขั้วโลก ที่ประเทศนอร์เวย์ ระหว่างที่อยู่ต่างบ้านต่างเมือง ได้พูดคุยเขียนรู้จากผู้คนที่นี่ ทั้งคนไทยและคนนอร์เวย์เจ้าของประเทศ ก็ทำให้อดไม่ได้ที่จะหวนคิดถึงบ้านเมืองของเรา

น่าแปลกใจ เมื่อมองจากบ้านเมืองของเขา กลับมายังบ้านเมืองของเราแล้ว ผมรู้สึก “เขินอาย” ขึ้นมาอย่างน้อยๆ ๒ - ๓ อย่าง

๑) ได้พบคนไทยที่ไปอาศัยอยู่ในนอร์เวย์ เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และผู้หญิงไทยในนอร์เวย์ส่วนใหญ่มักจะทำแ่งงานกับผู้ชายนอร์เวย์ แต่นี่ก็หนัก “เขิน” เสียแล้ว เพราะรู้สึกสงสัยว่าผู้ชายไทยบกพร่องอย่างไร สุกภาพสตรีไทยถึงได้ไม่สนใจ ถึงกับหันไปรักและแ่งงานกับผู้ชายต่างชาติชาวนอร์เวย์

คุยกับผู้หญิงไทยในนอร์เวย์จึงได้รู้ว่า สาเหตุที่ผู้หญิงไทยตัดสินใจเดินทางไกลจากประเทศแถบเส้นศูนย์สูตร ไปใช้ชีวิตอยู่เกือบขั้วโลกเหนือส่วนใหญ่ไม่มีใครอยากจะทำบ้านเกิด แต่เป็นเพราะมองเห็นโอกาส เห็นช่องทางแสวงหา “สภาพชีวิตที่ดีกว่า” เห็นช่องทางทำมาหากิน สร้างเนื้อสร้างตัวในประเทศนอร์เวย์

เมื่อจำต้องไปเพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ก็มีสภาพไม่ต่างจาก “ผู้ลี้ภัยทางเศรษฐกิจ” (Economic Refugee) วิธีการที่จะ “อยู่รอดปลอดภัย” ในต่างบ้านต่างเมืองของสุภาพสตรีไทย ก็เห็นจะเป็นการแ่งงานอยู่กับคนนอร์เวย์ ซึ่งนอกจากจะได้ร่วมกันสร้างครอบครัว สร้างเนื้อสร้างตัว ดูแลซึ่งกันและกันแล้ว ยังช่วยให้ผู้หญิงไทยจำนวนไม่น้อยสามารถรับญาติพี่น้องคนไทยไปอุปถัมภ์อยู่ด้วย บ้างก็เอาลูกที่อยู่เมืองไทยไปเรียนหนังสือที่โน่น บ้างก็เอาน้องสาวเอาเพื่อนมาอยู่ด้วยกัน นานไปค่อยทำหน้าที่แม่สื่อแม่ชัก นำพาไปหาคู่ครองเสียเลย

เท่าที่ได้พูดคุยกับผู้หญิงไทยที่โน่น หลายคนเมื่อเดินทางเข้าประเทศนอร์เวย์ก็อย่างถูกกฎหมาย ศึกษาศึกษาจนครบอายุวิชาที่ท่องเที่ยว ๓ เดือน หากได้คบหากับผู้ชายนอร์เวย์แล้วเกิดเห็นพ้องต้องกันทั้งสองฝ่าย ก็จะตัดสินใจแ่งงานกัน หากอยู่กินกันจนครบสี่ปี (เท่ากับอายุของรัฐบาลในประเทศไทยพอดี) ฝ่ายผู้หญิง

ก็จะสามารถให้ชีวิตอยู่ในประเทศนอร์เวย์ต่อไปได้อย่างถาวร
แม้ในภายหลังจะมีปัญหาหองระแหง หย่าร้าง หรือล้ม
ตายจากกันไป ฝ่ายหญิงก็ยังคงมีสิทธิอยู่ต่อไปดั้งเดิม

สุภาพสตรีไทยบางคน เมื่อร้างสามีชาวนอร์เวย์
แล้ว ก็ยังสามารถกลับไปแต่งงานกับชายไทย แล้วพาสามี
คนไทยกลับไปอยู่ด้วยกันเลียบนอร์เวย์ก็ได้ เรียกว่า ชักชวน
กันไป **"ลี้ภัยในนอร์เวย์"**

หากเปรียบเทียบการเดินทาง **"ลี้ภัยเศรษฐกิจ"**
ของสุภาพสตรีไทยในประเทศนอร์เวย์ปัจจุบัน กับการอพยพ
ของชาวจีนโพ้นทะเล **"เสื่อผืนหมอนใบ"** ที่เคยเข้ามาทำ
มาหากินในประเทศไทยในอดีตแล้ว จะเห็นความแตกต่าง
กันค่อนข้างมาก

อย่างแรก ชาวจีนที่เดินทางมาทำงานเมืองไทย
ในอดีต ส่วนใหญ่เป็น **"ผู้ชาย"** ซึ่งมาเพื่อใช้แรงงานในแบบ
ที่เรียกได้ว่า **"มาตายเอาดาบหน้า"** เพราะในสมัยนั้น
ประเทศไทยขาดแคลนแรงงานนอกภาคการเกษตร คนไทย
ดั้งเดิมทำนาทำไร่ตามประสา จึงมีการเปิดประเทศ ถ้างาน
รับแรงงานชาวจีน มีการโฆษณาในทำนองว่า **"ใครใคร่ค้าค้า
ใครใคร่ขายขาย"** หรือ **"ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว"**
อำนวยความสะดวกให้คนจีนอย่างมาก จูงใจให้แรงงาน
ชาวจีนเข้ามาอยู่ เก็บแต่ภาษีต่างตัว **"ผูกปี้"** ผิดกับคนไทย
ที่ต้องจ่ายภาษีจิปาถะ ตั้งแต่ภาษีไร่่นา ไปจนถึงภาษีไม่
ยี่นต้น

เมื่อชายชาวจีนอยู่เมืองไทยนานเข้า ก็มักจะได
เมียคนไทยช่วยกันทำมาหากิน หลังจากนั้น หลายคน
ค่อยเลาเมียชาวจีนของตนอพยพจากเมืองจีนตามมาอยู่ด้วย
กลายเป็น **"อาช้อไทย"** **"อาช้อจีน"** มีลูกเต้า ก็มี **"ชื้อแซ่"**
แล้วค่อยมาเปลี่ยน **"แซ่"** กันภายหลัง เพราะกุศโลบายและ
นโยบายของรัฐไทย ทั้งชักชวน ทั้งห้ามชื้อ ให้ต้องเปลี่ยน อันนี้
ก็ต่างจากหญิงไทยที่ไปสร้างครอบครัวอยู่นอร์เวย์ เพราะ
ที่นอร์เวย์ สตรีไทยจะใช้ชื่อสกุลเป็นภาษานอกตั้งตั้งแต่เมื่อ
เริ่มแต่งงานกับชาวนอร์เวย์แล้ว

นี่ก็เห็น รู้สึกว่า ทำไมหนอ หญิงไทยจำต้อง
"ลี้ภัยเศรษฐกิจ" ไปตั้งต่างบ้านต่างเมือง ไปเลือกผู้ชาย
นอร์เวย์เป็นสามีดีกว่าอยู่เมืองไทย ผู้ชายแบบไทยใช้น้ำยา
หรือเปล่า

๒) ระหว่างอยู่ในเมืองหลวงของนอร์เวย์ ชื่อเมือง
ออสโล นึกถึงกรุงเทพฯ เมืองศูนย์กลางอำนาจของประเทศไทย
จึงอยากจะดูว่ารัฐสภาของบ้านเขาทำงานกันอย่างไร

ให้เพื่อนคนไทยช่วยติดต่อขอเข้าชมรัฐสภา
นอร์เวย์ อุตส่าห์บอกเขาแต่เนิ่นๆ เพราะคิดว่าอาจจะต้องมี
ขั้นตอนตามธรรมเนียมราชการเหมือนบ้านเรา

นึกถึงรัฐสภาไทย หากจะเข้าชมต้องติดต่อ
มากันเป็นหมู่คณะ ต้องแต่งตัวเรียบร้อย จะใส่รองเท้าแตะ
ก็ไม่ได้ เข้าไปแล้วจะกระดิกตัวทำอะไรก็ลำบาก ต้องนั่ง
ตัวตรง พูดคุยกันก็ไม่ได้ อยู่ในห้องประชุมรัฐสภาได้อย่าง
มากก็ ๕ - ๑๐ นาที และที่สำคัญ ก่อนจะเข้าไปได้ต้องให้
สมาชิกรัฐสภา ส.ส. หรือ ส.ว. เป็นผู้ **"รับรอง"**

แต่เอาเข้าจริง ที่นอร์เวย์ การมีสถานะ
เป็นประชาชน เป็น **"มนุษย์"** ก็ทำให้ได้รับการ
อำนวยความสะดวกในการเข้าเยี่ยมชมรัฐสภานอร์เวย์
เป็นอย่างดีแล้ว ขั้นตอนการจะเข้าไปเยี่ยมชมไม่
ยุ่งยากเลย เจ้าหน้าที่บอกว่า จะเข้ามาเมื่อไหร่ก็มาได้เลย
ไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า และไม่จำเป็นต้องให้สมาชิกรัฐ
สภานอร์เวย์มา **"รับรอง"** จะอยู่ดูการทำงานของสมาชิก
รัฐสภาของเขานานเท่าไรก็ได้ จะถ่ายวิดีโอเก็บไว้ดู
อย่างไรก็ไม่มีใครห้าม เจ้าหน้าที่บอกว่า **"สมาชิก
รัฐสภาเป็นตัวแทนประชาชน แล้วทำไมประชาชนจะ
ติดตามดูการทำงานตัวแทนของประชาชนไม่ได้"**

อากาศข้างนอกหนาว แต่ในรัฐสภาอบอุ่น
ตอนเดินเข้าอาคารรัฐสภานอร์เวย์ ต้องผ่านประตูเหล็กซีเรีย
สตรวจอาวุธ ทุกคนจะต้องถอดเสื้อโค้ท เอาของจิปาถะ
ออกจากกระเป๋าวางในตระกร้า เพื่อผ่านเครื่องตรวจจับ
อาวุธเหมือนกัน ที่โน่นเขาเข้มงวดกับเรื่องการดูแลรักษา
ความปลอดภัย โดยเน้น **"ตรวจอาวุธ"** มาก ตรงนี้ทำให้
นึกถึงรัฐสภาเมืองไทย มีเครื่องตรวจอาวุธเหมือนกัน แต่ใคร
เดินผ่าน บางครั้งเครื่องตรวจร้องเตือนก็ยังอนุโลมกัน ไม่ขอ
ตรวจ แต่ระเบียบกลับไปเข้มงวดเลิกกับการ **"ตรวจมนุษย์"**
ต้องตรวจบัตร ขอดูบัตร มีหน้าซ้ำ ยังต้องให้มีสมาชิก
รัฐสภารับรองจึงจะเข้าไปได้

จะเป็นเพราะระบบไทยเราเห็น **"ศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์"** หรือเห็น **"ความน่าไว้วางใจ"** เฉพาะก็แต่
"ผู้มีตำแหน่ง มีอำนาจ" เท่านั้นหรือไม่?

กลับไปทีนอร์เวย์ สิ่งที่ทำให้รู้สึก “เขิน” จนถึงขั้น “อาย” เลยก็คือ การทำงานของรัฐบาลนอร์เวย์

วันนั้น ได้ทราบจากข้อมูลแจ้งในอินเทอร์เน็ตล่วงหน้าว่า จะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ๔ คน ๔ กระทรวง เข้ามาตอบกระทู้ถามสด ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงขนส่งสื่อสาร (คมนาคม) เป็นต้น เรียกว่า เป็นกระทรวงใหญ่ๆ สำคัญๆ ทั้งนั้น นึกขนาดไม่รู้ว่าจะถูกถามเรื่องอะไรล่วงหน้าเลย รัฐมนตรีจึงมาทำหน้าที่ต่อสภา นึก “เขิน” เพราะนี่ถึงรัฐมนตรีเมืองไทย จะมาตอบกระทู้แต่ละทีแสนยากเย็น และส่วนใหญ่ใช้วิธีส่งรัฐมนตรีช่วยมาตอบแบบขอไปที

ในที่ประชุมรัฐสภานอร์เวย์ ที่นั่งของประชาชน ผู้เข้าไปเยี่ยมชมการทำงานถูกจัดไว้ในชั้นบน สูงกว่าใครทั้งหมด มองจากที่นั่งของประชาชนลงไปจะเป็นโถงที่ประชุมเห็นเป็นเวทียูปร่างเก๋ก๊าก่า ฝั่งหนึ่งของเวทีจะมีแท่นยืนให้สมาชิกรัฐสภาผู้ตั้งกระทู้ถามได้ขึ้นไปมาพูด อีกฝั่งหนึ่งเป็นแท่นยืนสำหรับให้รัฐมนตรีขึ้นมาตอบ ทั้งสองฝ่ายหันหน้าเข้าหากัน ในขณะที่ด้านหลังของแต่ละฝ่าย จะเป็นสมาชิกสภาที่เหลือ และคณะรัฐมนตรีที่เหลือ ที่นั่งตรงกลาง

ส่วนหัวของเกือกม้า จะเป็นที่นั่งของประธานรัฐสภา ด้านซ้ายและขวามือของประธาน (ที่ประเทศไทยเอาไว้ให้รัฐมนตรีนั่ง) จะเป็นที่นั่งของสื่อมวลชนและผู้ส่งข้อมูลแก่รัฐมนตรี เขาคงจะคิดว่า สื่อมวลชนเป็นผู้ทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลออกไปสู่ประชาชน ถือเป็นตัวแทน สื่อกลางของประชาชน จึงได้รับเกียรติให้นั่งอยู่ในระดับที่เห็นได้รอบเหมือนประธาน

นั่งชมการทำงานของรัฐสภาอย่างเพลิดเพลิน เห็นรัฐมนตรีนั่งอยู่ระดับเดียวกับสมาชิกรัฐสภา เห็นการอภิปรายตอบโต้กันอย่างเขาจริงเขาจัง แต่ก็ไม่เห็นมีการโห่ฮยาปาก ไม่เห็นมีการประท้วงพรวดพราเอ้อ ไม่เห็นว่ารัฐมนตรีจะได้นั่งอยู่บนชั้นลอยฟ้า เหนือหัวผู้แทนของประชาชน

กวาดสายตามองสมาชิกรัฐสภาที่มาทำงานกันอย่างหนาตา เห็นผู้หญิงอยู่ลานตา สอบถามข้อมูลทราบว่ามีสมาชิกรัฐสภาที่เป็นผู้หญิงเกือบ ๔๐% ของจำนวนทั้งสภา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่มาตอบกระทู้ในวันนั้นก็เป็นผู้หญิง สมาชิกสภาผู้ตั้งกระทู้ถามก็เป็นผู้หญิง แล้วถึง “เขิน” เมื่อได้ทราบว่า ในจำนวนรัฐมนตรีทั้งหมด ๑๔ คน เป็นรัฐมนตรีหญิงเสีย ๔ คน อยู่ในกระทรวงสำคัญๆ ทั้งนั้น เช่น กระทรวงคมนาคม กระทรวงศึกษา กระทรวงพลังงาน หรือแม้แต่งานที่เกี่ยวข้องกับด้านความมั่นคงของประเทศ เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย ก็มีรัฐมนตรีว่าการเป็นสุภาพสตรี

ไม่นานมานี้ มีประธานรัฐสภานอร์เวย์เป็นสุภาพสตรี ยิ่งก่อนหน้านั้น นายกรัฐมนตรีของนอร์เวย์ก็เป็นสุภาพสตรี จึงไม่น่าแปลกใจว่า เหตุใดผู้หญิงจะทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีในกระทรวงด้านความมั่นคงไม่ได้

ยิ่งได้เห็นการประชุมของสมาชิกรัฐสภาและรัฐมนตรีซึ่งเป็นสุภาพสตรี ยิ่งไม่รู้สึกแปลกใจ แต่ละคนแสดงออกอย่างเขาจริงเขาจัง อภิปรายซักถาม ตอบคำถามอย่างฉะฉาน มีความเข้มแข็งที่ผสมผสานกับความอ่อนโยน เชื่อว่าคุณลักษณะสองอย่างนี้ น่าจะทำให้ผู้หญิงทำงานได้ “ละเอียด” และ “รู้ไหลน้อย” กว่าผู้ชาย

บทส่งท้าย

ในประเทศนอร์เวย์ ดูจะเป็นสวรรค์ของผู้หญิงไทย ที่แต่งงานกับสามีที่ดี เพราะจะเกื้อหนุน สามารถทำงาน เก็บเงินสร้างครอบครัว ไม่ว่าจะป็นงานบ้าน งานทำความสะอาด งานครัว งานร้านอาหาร ก็ดูจะมีความสุข เพราะผู้หญิงไทยส่วนใหญ่ขยันและอดออม มีรายได้ก็ส่งกลับเมืองไทยไปจุนเจือพ่อแม่ตามภูมิสำเนา ซึ่งมีทั้งคนเหนือ คนอีสาน คนใต้ และคนภาคกลาง

แต่ก็เข้าใจว่าเชื้อชาติทุกคน มีเหมือนกันผู้หญิงไทย ที่แต่งงานกับสามีที่ไม่ดี แต่จำต้องอยู่เพราะ “ลี้ภัยทางเศรษฐกิจ” กลายเป็นว่า “หนีเสือปะจระเข้” ทนผีนอยู่ในปัจจุบันเพื่อมีชีวิตรอด อยู่ด้วยความหวังที่มีต่ออนาคต

เมื่อมองในระบบ มองรัฐสภาของเขา ก็จะต้องเห็นชัดว่า สตรีในนอร์เวย์ได้มีบทบาททางการเมืองสูงมาก จนสามารถออกกฎหมายบังคับให้คณะกรรมการระดับสูง (บอร์ด) ของหน่วยงานต่างๆ จะต้องมีส่วนของ “เพศข้างน้อย” ไม่น้อยกว่า ๔๐% กล่าวคือ หากในคณะกรรมการชุดใด มีกรรมการส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย คณะกรรมการชุดนั้นก็จะต้องให้มีผู้หญิงร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยไม่น้อยกว่า ๔๐% หรือในทางตรงข้าม กรรมการใดจะมีแต่ผู้หญิงก็ไม่ได้ ต้องมีผู้ชายอย่างน้อย ๔๐%

คนนอร์เวย์จึงภาคภูมิใจมากกว่า สิทธิมนุษยชนใดก็ไม่เทียบเท่าสิทธิความเท่าเทียมกันในทางการเมือง เพราะอำนาจการเมืองสามารถไปกำหนดกฎหมาย ให้สิทธิอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย เมื่อผู้หญิงได้มีส่วนร่วมและมีบทบาทในทางการเมืองมากๆ คนนอร์เวย์จึงภาคภูมิใจต่อไปอีกว่า นโยบายของรัฐที่ผู้หญิงได้มีบทบาทสำคัญนั้น จะมีความ “ละเอียดและอ่อนโยน” ครอบคลุมถึงสิ่งแวดล้อม ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ที่มีกายภาพอ่อนแอกว่าในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเด็ก สตรี คนชรา ทำให้มีระบบสวัสดิการสังคมที่มีประสิทธิภาพ

คนตกงานจะได้รับเงินเดือน คนชราที่ได้รับเงินเดือน ผู้หญิงสามารถลาคลอดลูกได้เกือบแปดเดือน โดยที่ ได้รับเงินเดือนเต็ม และถ้าเลือกจะรับเงินเดือนเพียง ๘๐% ก็จะสามารถลาคลอดได้ถึง ๑๐ เดือน ในขณะที่ผู้ชายก็มีสิทธิลาคลอด โดยได้รับเงินเดือนเช่นเดียวกับภรรยา แสดงให้เห็นว่า เขาเน้นความสำคัญของสถาบันครอบครัว

ความเป็น “เพศแม่” ทำให้นโยบายรัฐที่ผู้หญิงได้มีบทบาทสำคัญ มีความตระหนักถึงนโยบายสังคม นโยบายครอบครัว และความเท่าเทียมกันในสังคม เป็นอย่างมาก

จะด้วยเหตุที่นอร์เวย์เป็นประเทศที่มีสิทธิความเท่าเทียมกันในสังคมอย่างสูงหรือไม่ บรรดาประเทศต่างๆ จึงนิยมส่งเอกอัครราชทูตที่เป็นสุภาพสตรีไปประจำอยู่ที่ประเทศนอร์เวย์ นอกจากประเทศไทยแล้ว เท่าที่พบยังมีอังกฤษ ฝรั่งเศส แคนาดา อิสราเอล คอสตาริกา เซอร์เบีย หรือแม้กระทั่งประเทศญี่ปุ่นและจีน ที่สิทธิสตรีมีปัญหา ก็ส่งเอกอัครราชทูตเป็นผู้หญิงไปประจำที่นอร์เวย์

ทั้งหมดนี้ ยิ่งทำให้นัก “เงิน” เมื่อคิดสะท้อนในใจว่า ผู้หญิงนอร์เวย์มีโอกาสได้เข้มแข็ง ได้ใช้สิทธิ ได้มีความเท่าเทียม คงเป็นเหตุให้ผู้ชายนอร์เวย์ส่วนหนึ่งเลือกที่จะแต่งงานกับหญิงไทย ซึ่งถูกผู้ชายไทยกดขี่ไว้ให้แล้ว

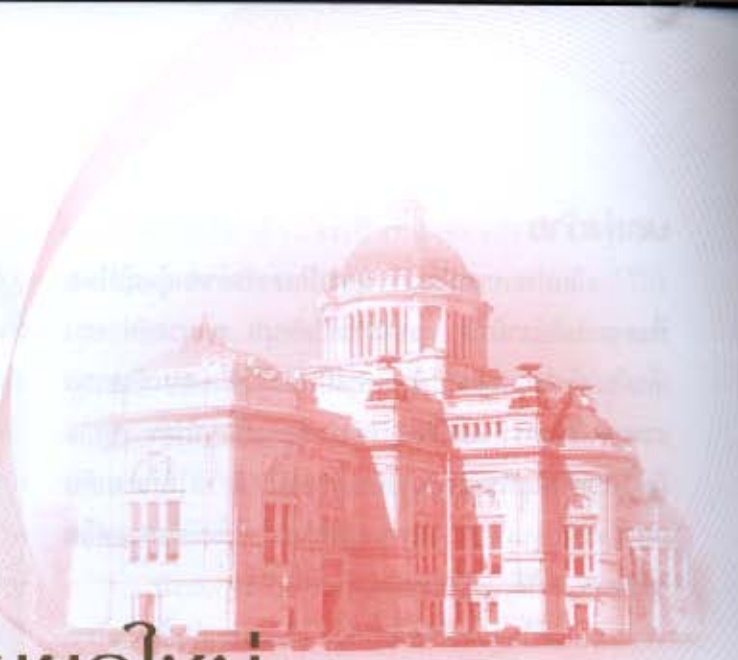
วันนี้ พอเท่านี้ก่อน วันหลังจะเล่าให้ฟังว่า ประเทศนอร์เวย์ ที่เขาเป็นผู้ขุดเจาะและผู้ส่งออกน้ำมัน ราคาน้ำมันเขาเป็นอย่างไร เขามีวิธีคิด วิธีใช้น้ำมันในประเทศของเขา เหมือนหรือต่างกับบ้านเมืองเราอย่างไร

คนนอร์เวย์กินเหล้ามาก เขาทำอย่างไรเมื่อต้องขับรถ ค่าครองชีพที่นอร์เวย์แพงกว่าไทยถึง ๕ เท่า ขนาดคนญี่ปุ่นยังบ่นว่าแพง กินอะไรจึงถูกและอร่อย

จะ “อยู่กับทักษิณ” ได้ ก็ต้องออกความเห็น และเขียนเรื่องอย่างนี้ล่ะครับ

โดย สวณ นันทชาติ
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา

สมาชิกวุฒิสภาไทยยุคใหม่ เป็นความหวังของประชาชน

ในการเลือกตั้งของประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา ถ้าการเลือกตั้งเป็นไปตามครรลองของกฎหมายทุกประการ ก็จะเป็นการบ่งชี้ถึงวิวัฒนาการในจิตสำนึกในความรู้ความเข้าใจ ความรับผิดชอบของประชาชนในการใช้สิทธิการเลือกตั้งผู้แทนของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยที่เป็นไปตามแนวทางที่อารยะประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีระบอบการพัฒนาเจริญก้าวหน้าสมบูรณ์แล้ว อาทิ ประเทศอังกฤษ และประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ที่เป็นแม่แบบของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีวิธีการใช้สิทธิของประชาชนค่อนข้างจะสมบูรณ์กว่าประเทศที่ยังด้อยพัฒนาในระบอบประชาธิปไตย ประเทศไทยก็เข้าลักษณะอารยะประเทศที่พัฒนาแล้วดังกล่าวที่ว่า **“พรรคเลือกคน ประชาชนเลือกพรรค”** ถือเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งของประเทศไทย นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ผ่านการเลือกตั้งมาถึง ๒๒ ครั้ง มีอายุการปกครองมานานนับได้ ๗๓ ปี-แต่ในช่วงระยะ ๗๓ ปี มีทั้งการเลือกตั้ง มีทั้งการปฏิวัติ มีทั้งการทำรัฐประหาร มีการทำการกบฏสลับกันไป บางยุค นายกรัฐมนตรีเข้าบริหารประเทศมีอายุเพียง ๑๗ วันก็มี ล้มลุกคลุกคลานตลอดมา แต่การเลือกตั้งแต่ละครั้งก็ไม่มี

พรรคการเมืองใดจะได้รับเลือกตั้งมีเสียงข้างมากที่สามารถจัดตั้งรัฐบาลโดยพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียว หรือเพียง ๒ พรรคได้ ดังเช่นการเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมาเลย ผลของการเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมาที่น่าจะเป็นการบ่งชี้ว่าประชาชนมีความเข้าใจมีจิตสำนึกในการใช้สิทธิเลือกตั้งได้มากกว่าการเลือกตั้งครั้งใดๆ ที่ผ่านมา จึงเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งของประเทศไทยที่พรรคการเมืองพรรคเดียวได้รับความไว้วางใจจากประชาชนทั่วประเทศจนมีเสียงข้างมากสามารถจัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียวได้เป็นครั้งแรก และถึงเป็นครั้งแรกที่มีรัฐบาลสามารถบริหารประเทศครบ ๕ ปี ตามกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ประวัติศาสตร์การเมืองไทยต้องจารึกไว้

การที่ประชาชนพร้อมใจกันเลือกพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่งให้มีอำนาจเข้าบริหารประเทศแทนประชาชนทั้งหมด โดยหลักการโดยเหตุผลของประชาชนในอารยะประเทศที่เจริญแล้ว ก็เพราะว่าประชาชนมีความศรัทธา มีความเชื่อมั่น มีความนิยมชมชอบในนโยบายของพรรคการเมืองนั้น และกลุ่มหรือคณะหมู่คนที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของพรรคการเมืองนั้น ด้วยว่าสามารถจะบริหารบ้านเมืองเป็นไปตามนโยบายที่ได้ให้สัญญาไว้กับประชาชนและเป็นนโยบายที่ดีที่จะสร้างชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า และจะทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดียิ่งขึ้น

และเชื่อมั่นต่อคณะนักการเมืองของพรรคการเมืองนั้นๆ ด้วย ว่ามีความรู้ความสามารถ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวิสัยทัศน์ ที่กว้างไกลที่จะนำพาชาติและประชาชนไปสู่ความสุข ความเจริญ ได้เป็นที่หวังของประชาชนที่เป็นเจ้าของ อำนาจอธิปไตยเป็นเจ้าของประเทศที่แท้จริง” ดังคำกล่าวของท่านประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น แห่งประเทศสหรัฐอเมริกาที่ว่า **“อำนาจอธิปไตยมาจากประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน”**

ประชาชนในประเทศอารยะที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีการพัฒนาระบบพรรคการเมือง ระบบการเลือกตั้งมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน พรรคการเมืองแต่ละพรรคก็จะแข่งขันกันทำความดี แข่งขันกันเสนอนโยบายที่ดีที่สุด แข่งขันกันที่จะรวมกลุ่มนักการเมืองที่ดีมีความรู้ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง เพื่อจะสร้างศรัทธาความเชื่อมั่นให้เกิดแก่ประชาชนที่จะยอมรับพรรคการเมืองนั้นๆ มอบอำนาจให้เข้าทำการบริหารประเทศ บางประเทศมีพรรคการเมืองเพียง ๒ - ๓ พรรคเท่านั้น ที่จะได้รับควมไว้วางใจจากประชาชนในการที่จะผลัดเปลี่ยนกันได้รับมอบอำนาจจากประชาชนเข้าบริหารประเทศอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา จะได้ยินชื่อพรรคการเมืองที่ขึ้นหูคนไทยอยู่เพียง ๒ พรรค คือ พรรคดีโมแครทกับพรรครีพับลิกันเท่านั้น ที่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนชาวอเมริกามลัดเปลี่ยนการเข้าบริหารประเทศ โดยประชาชนเขาจะพิจารณาแนวนโยบายของพรรค คณะกลุ่มนักการเมือง และประวัติการบริหารประเทศที่ผ่านมา เป็นระยะเวลาอันยาวนานว่าพรรคการเมืองใดบริหารประเทศประชาชนได้ละไร ประเทศชาติได้ละไร เป็นผลดีมากน้อยเพียงใด เป็นองค์ประกอบในการพิจารณาในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ถ้าหากว่าพรรคการเมืองใดได้รับมอบอำนาจจากประชาชนเข้าบริหารประเทศเกิดเป็นผลดีตามนโยบายที่ให้สัญญาไว้กับประชาชนก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ชาติบ้านเมือง ประชาชนมีความสุขความเจริญ อยู่ดีกินดีมีฐานะเศรษฐกิจที่มั่นคงยั่งยืน พรรคการเมืองนั้นก็จะมีโอกาสได้รับเลือกตั้งเข้ามาบริหารประเทศต่ออีก ในทางตรงกันข้าม ถ้าพรรคการเมืองใดเมื่อได้รับมอบอำนาจจากประชาชนและเข้าบริหารประเทศ ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีความสามารถ

ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นผลก่อให้เกิดความทุกข์ยากลำบากแก่ประชาชนเมื่อบริหารครบ ๔ ปีแล้ว ก็จะไม่ได้รับเลือกตั้งซ้ำเป็นครั้งที่ ๒ อีก

ในอดีตที่ผ่านมาหลายยุคหลายสมัย หากจะดูพฤติกรรมของพรรคการเมืองหรือนักการเมืองของประเทศไทยมากมายที่จะบรรยาย แต่ขอให้ฟังจากบทเพลง **“มนต์การเมือง”** ขับร้องโดยคุณคำรณ สัมบุณณานนท์ ประพันธ์โดย คุณสุเทพ โชคสกุล ได้สะท้อนพฤติกรรมของนักการเมืองในยุคสมัยอดีตที่ผ่านมาที่ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงนั้นได้ดีไม่น้อยเลยดังนี้

**“เสียงโฆษณาของนักการเมือง ยกเอาแต่เรื่อง
ที่ดิงามมาพูดจา มีหน้มาฉายให้ชาวไร่ชาวนา
ได้ดูได้ชมกันทั่วหน้าระรินตื่นตากันทั่วไป
จะสร้างไอน้ำมัน จะสร้างไอนี้ที่ยังขาดแคลน
ทั่วทุกถิ่นทุกแดน ฟังดูก็แสนจะชื่นใจ
ถนนหนทาง ล้าคลงจะสร้างให้มากมาย
เล็กเลี้ยงวัวเลี้ยงควายจะซื้อรถให้มาไถนา**

**ดื่อกดีใจแต่นี้ต่อไปคงสุขอารมณ์
ชาวนาพากันชื่นชมนิยมดังเขาพูดมา
พอเป็นผู้แทนนั่งแท่นอยู่ในสภา
ตั้งหลายปีที่ผ่านมาจะไถนายังต้องใช้ควาย
ถนนหนทางที่ว่าจะสร้างก็ยังไม่
มันกินอิฐทรายกันปนเปื้อนถนนจะมีไปได้อย่างไร
เขาเป็นผู้แทนกันยังไม่ทันเท่าไร ทรัพย์สินเงินทอง
มีมากมายมันน่าแปลกใจเมื่อคิดขึ้นมา**

**ปากบอกรักชาติ ผมฟังอนาใจจริง
เห็นแต่เขาจะช่วงชิงตำแหน่งใหญ่ยังกันในสภา
จึงค้นหาเสียงกินเลี้ยงกันใหญ่ตามเหล่าตามบาร์
บางครั้งพวกพวกเขาเข้าเช่นฆ่า
มันเหลือระอาผู้แทนเมืองไทย**

**ผมขอวิงวอนราษฎรทั่วทั้งแผ่นดิน
ไอ้พวกชอบโกงชอบกิน
ไอ้พวกกังฉินอย่าเลือกเข้าไป เลือกแต่คนดี
ยังมีอยู่อีกมากมายแล้วพี่น้องจะสุขใจ
จะพาชาติไทยเรารุ่งเรือง”**

วิธีการหาเสียงหาคะแนนนิยมของนักการเมือง พรรคการเมือง ก็มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ในอดีตที่ผ่านมาก่อนจะมีการเลือกตั้งมีนักการเมืองบางคนบางพรรคก็นำปลาหูไปแจกจ่ายให้ประชาชนทางภาคอีสาน จนได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เคยมีมาแล้ว บางยุคการให้อาามิสสินจ้างเพื่อแลกกับคะแนนเสียงเลือกตั้ง ก็ได้เปลี่ยนแปลงไปจนมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงระบอบตามาจนถึงในยุคสมัยปัจจุบันนี้จนมีคำกล่าวกันว่าเป็น **“โรคร้ายเอ็ด”** เป็นต้น นักการเมืองที่ไม่ใช้เงินซื้อสิทธิ์เลือกตั้งทางภาคเหนือ จะปราศรัยหรือทำป้ายโฆษณาอยู่เสมอว่า **“ไขหื้อเงินเอา ไขหื้อเหล็กกิน ไขหื้อจิ้นลาบ เข้าคูหากาคนตี .....**” เป็นต้น

พฤติกรรมการใช้สิทธิ์ขายเสียงดังกล่าวมานี้เอง ทำให้สภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๐ เพื่อเป็นองค์กรมีหน้าที่จัดการการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมถูกต้องตามกฎหมาย การเลือกตั้งที่ผ่านมาโดยการจัดการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ต้องยอมรับว่าทำให้ขบวนการเลือกตั้งมีความบริสุทธิ์ยุติธรรมถูกต้องตามกฎหมายมากยิ่งขึ้นกว่ายุคสมัยในอดีตที่ไม่มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ผู้สมัครรับเลือกตั้ง สท. สจ. ส.ส. ส.ว. ก็ยังมีโอกาสที่จะได้รับ **“ใบเหลือง”** หรือ **“ใบแดง”** จากคณะกรรมการการเลือกตั้งกันอีกต่อไป ถ้าผู้สมัครรับเลือกตั้งยังไม่มีจิตสำนึก ที่จะร่วมกันสร้างระบบการเลือกตั้งให้เกิดความสุจริตยุติธรรม ยังหาช่องทางกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งกันอีกต่อไป แต่ที่แท้จริงประชาชนเจ้าของอำนาจเจ้าของสิทธิการเลือกตั้ง มีส่วนที่สำคัญถึงที่จะร่วมใจร่วมพลังร่วมกันกำกับดูแลพฤติกรรมของนักการเมืองที่ไม่มีมายอายุ ไม่มีศีลธรรม ไม่มี ความซื่อสัตย์สุจริต ที่ทำผิดกฎหมายบ้านเมืองเสียเอง ประชาชนจะมอบความไว้วางใจให้เข้าไปบริหารประเทศ เข้าไปใช้จ่ายเงินภาษีของประชาชนได้อย่างไร เมื่อเริ่มต้น ก็โกงเอารำนาจไปโดยมิชอบแล้ว ไม่สุจริตตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว ประชาชนจะมอบความไว้วางใจให้ได้อย่างไร

ผู้เขียนเคยพูดกับพรรคพวกบางคนว่าอยากให้ คุณแอ๊ด คาราบาว แต่งเพลงและร้องเพลง **“หลอกผู้แทน”** ให้มีเนื้อหาวสารว่าผู้สมัครผู้ใดทำผิดกฎหมาย ให้อะไรมา ประชาชนก็รับเอาแต่เวลาเข้าคูหากาก็ให้กากบาทเลือกคนดี เลือกพรรคการเมืองที่ดีที่ไม่ทำผิดกฎหมายตั้งแต่เริ่มต้น แต่นับถึงวันนี้เป็นที่น่าชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางระบอบประชาธิปไตยได้จอกเงยเบิกบานในหัวใจของคนไทย มากยิ่งขึ้น ขอได้โปรดพิจารณาตุลผลของการเลือกตั้ง ๓ ครั้ง ที่ผ่านมาจะมองเห็นข้อแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดว่า พฤติกรรมการใช้สิทธิในการเลือกตั้งของประชาชนได้มีการ วิวัฒนาการไปในแนวทางที่ดีมากยิ่งขึ้น ดังนี้

ผลของการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

พรรค.	จำนวน ส.ส. ได้รับเลือกตั้ง
ความหวังใหม่	๑๒๕
ประชาธิปไตย	๑๒๓
ชาติพัฒนา	๕๒
ชาติไทย	๓๙
กิจสังคม	๒๐
ประชากรไทย	๑๘
เอกภาพ	๘
เสรีธรรม	๙
มวลชน	๒
พลังธรรม	๑
ไท	๑
รวม	๓๙๓

ผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ถึง ไม่มีพรรคการเมืองใดที่สามารถได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนที่จะได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคใกล้เคียงจำนวนกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสภาเลย

ฉบับต่อไปจะได้นำผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๓๔ มาเปรียบเทียบให้ผู้อ่านได้ทราบต่อไป

ด้วยรักและปรารถนาดี

โปรดติดตามฉบับหน้า ■

องค์การการประชุมสมาชิกรัฐสภาเอเชียว่าด้วยประชากรและการพัฒนา (AFPPD) ร่วมกับคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

สัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การศึกษา ประชากรและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระหว่างวันที่ ๘ - ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ จังหวัดกระบี่

โดย คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

องค์การการประชุมสมาชิกรัฐสภาเอเชียว่าด้วยประชากรและการพัฒนา (Asian Forum on Population and Development: AFPPD) ซึ่งมีนาย Yoshio Yatsu เป็นประธาน และมีนางมาสึนิ สุซุเอซุซึกิจิ (สมาชิกวุฒิสภา) เป็นเลขานุการ ได้จัดให้มีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการในหัวข้อเรื่อง การศึกษา ประชากรและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระหว่างวันที่ ๘ - ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ รีสอร์ทท่าอ่าวนางวิไลล่า จังหวัดกระบี่ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาประมาณ ๓๒ คน จาก ๑๔ ประเทศ โดยมี นายนิพนธ์ วิไลรัฐยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง เป็นประธานในพิธี

ที่ประชุมได้มีการแถลงเรื่อง การศึกษา ประชากร และสุขอนามัยการเจริญพันธุ์ การให้ความรู้แก่เยาวชนในเรื่องของเพศศึกษา ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและศาสนาในการ

ศึกษาด้านประชากรและอนามัยด้านการเจริญพันธุ์ การใช้ ICI ในการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศให้แก่ประชากร การวางแผนครอบครัว ฯลฯ

ที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบปฏิญญาในเรื่องต่างๆ ดังนี้ การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยลดปัญหาความยากจน การจัดการด้านประชากรเพื่อผลในการพัฒนาอย่างยั่งยืนและตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและปรับปรุงคุณภาพชีวิต เน้นการให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องเพศศึกษา ภัยจาก HIV และ Aids อนามัยการเจริญพันธุ์ และเคารพความเท่าเทียมกันในเรื่องเพศ ตระหนักว่าปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมความเชื่อมีผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษา สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านจะต้องมุ่งมั่นทำงานเพื่อขจัดความไม่รู้หนังสือ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนทุกฝ่ายเพื่อลดปัญหาความยากจน การจัดการด้านประชากร พื้นฟูด้านการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนาในสหัสวรรษ ส่งเสริมความเท่าเทียมกันในเรื่องเพศและช่วยระดมทุนและการสนับสนุนจากผู้นำ

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา

โดย วาสนา ยังสุข

สำนักราชงานการประชุมและชวเลข

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเสรี) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายลหัส พันทุเลนี้อย์) ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้ รื้อทราบายและพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. พระบรมราชโองการประกาศพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๘ ในวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘
๒. พระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คือ
  - ๑) นายโกศล พลกุล เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร
  - ๒) นายสุชาติ ตันเจริญ เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
  - ๓) นางลลิตา ฤกษ์สำราญ เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

๓. พระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

๔. พระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

พลตำรวจเอก ชิตชัย วรรณสถิตย์

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นากจตุรนต์ ฉายแสง

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

นายพินิจ จารุสมบัติ

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

นายวิษณุ เครืองาม

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ

เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

พลเอก ธรรมรักษ์ ภูธรานกูร ณ อยุธยา

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

นายวราเทพ รัตนากร

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

นายไชยยศ สละสมทรัพย์

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

นายกันตธีร์ ศุภมงคล
นายปรีชา เลาทพงศ์ชนะ
นายสมศักดิ์ เทพสุทิน
นายประชา มาสินนถ์

นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
นายเนวิน ชิดชอบ
นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
นายภคศิโร เทียงเกษ
นายภูมิธรรม เวชยชัย
นายยงยุทธ ดิยะไพรัช

นายสุวิทย์ คุณกิตติ

นายทอง พิทยะ
นายสุรียา สาภาวิสุทธิสิน
นายวิเศษ จูภิบาล
นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช
นายสมชาย สุนทรวัฒน์
นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ
นายสรอรรถ กลิ่นประทุม
นางอุไรวรรณ เทียนทอง
นายกร ทัพพะรังสี

นายอดิศักดิ์ โพธารามิก
นายรุ่ง แก้วแดง
นายสุชัย เจริญรัตนกุล
นายอนุทิน ชาญวีรกูล
นายวัฒนา เมืองสุข

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

๕. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และรายงาน
ของคณะกรรมการการงบประมาณพิจารณาศึกษาและตรวจสอบรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔
ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ประชุมได้รับทราบรายงานดังกล่าว และมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินรับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน งามเลิศ) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พิณฑุเสถียร) ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา รวม ๑๑ ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗
- ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และ
- ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗

๒. ร่างระเบียบคณะกรรมการจริยธรรมวุฒิสภา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณา และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมวุฒิสภา พ.ศ. .... โดยเป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้พิจารณาตั้งแต่ข้อ ๓ (บทนิยามคำว่า "กระบวนการพิจารณา") แล้วเรียงตามลำดับข้อจนจบร่าง และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับร่างระเบียบฯ ดังกล่าว

๓. รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนในครอบครัว ซึ่งคณะกรรมการสิทธิการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุพิจารณาเสร็จแล้ว เมื่อคณะกรรมการฯ เสนอรายงาน และมีสมาชิกฯ อภิปรายจนได้เวลาพอสมควรแล้ว ประธานของที่ประชุมได้สั่งให้เลื่อนการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวไปพิจารณาต่อในการประชุมวุฒิสภาครั้งต่อไป

เยี่ยมชมการะวะ

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ให้การรับรอง นาย Marcelo Bustos ผู้อำนวยการกลุ่มงานกิจการสมาชิกขนาดใหญ่ของสหภาพรัฐสภา และนาง Sally - Anne Sader ผู้ช่วยเลขานุการการประชุมสมาชิกใหญ่ของสหภาพรัฐสภา ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ เพื่อหารือกับรัฐสภาไทย ในโอกาสที่รัฐสภาไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) ครั้งที่ ๑๑๖ ณ กรุงเทพมหานคร ในเดือนเมษายน ๒๕๕๐

วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ ให้การรับรองและผู้ตรวจการฝ่ายปฏิรูปรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

กิจกรรมวุฒิสภา

วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๗.๕๕ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา เป็นประธานในพิธีตัดวอโล่เกียรติยศและจุดเทียนประทีป ณ มหาธรรมกายเจดีย์ จังหวัดปทุมธานี

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘

ชมรมสมาชิกรัฐสภาสตรีไทย ร่วมกับสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ และกรมราชทัณฑ์ จัดโครงการช่วยเหลือผู้ต้องขังหญิงในการหาสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น เช่น ชุดชั้นในและสิ่งของอื่นๆ ที่จำเป็น เพื่อบรรเทาผู้ต้องขังหญิง ณ บริเวณห้องโถง ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๘ - ๙ เมษายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา จัดสัมมนาสมาชิกวุฒิสภา เรื่อง "ยุทธศาสตร์เพื่อก้าวทันอนาคตวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒" ณ โรงแรมคูลิตโฮสเทลแลนด์รีสอร์ท จังหวัดเชียงราย

กิจกรรมคน:กรรมาธิการ

คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจ ดังนี้

วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

นายศรีเมือง เจริญศิริ ประธานคณะกรรมการ พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานด้านกิจการคมนาคม ณ เมืองสตูล สาธารณรัฐฝรั่งเศส

วันที่ ๘ - ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธิต ประธานคณะอนุกรรมการด้านการโทรคมนาคม การสื่อสาร และการอุดมศึกษา พร้อมด้วยคณะอนุกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ จังหวัดสงขลา

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘

พล.ต.ท. ณรงค์ อมาตยกุล ประธานคณะอนุกรรมการด้านการคมนาคม พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ บริษัทขนส่งจำกัด ณ บริษัท ขนส่ง จำกัด

คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจ ดังนี้

วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ - ๗ มีนาคม ๒๕๕๘

นายสุทัศน์ จันทริแสงศรี ประธานคณะกรรมการ พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการพัฒนาการกีฬาระหว่างประเทศ ณ สหรัฐอเมริกา และแคนาดา

วันที่ ๒๐ - ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๘

นายวรวิทย์ เชิดเพชร รองประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานและเข้าร่วมในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๑ ณ จังหวัดชัยภูมิ

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

จัดการประชุมเสวนา เรื่อง "มวยไทย : อดีต ปัจจุบัน อนาคต" ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๓๑๓ - ๓๑๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ - ๒ มีนาคม ๒๕๕๘

นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล ประธานคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน การเงิน การคลัง ณ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

กิจกรรมคน:กรรมาธิการ

วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการสิทธิสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา ร่วมกับ "กลุ่มสื่อสร้างไทย" และองค์กร ๗ องค์กร จัดงานแถลงข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์หนังสือคู่มือ "ระวัง...สินค้า" ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๘ - ๙ มีนาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา ร่วมกับองค์การการประชุมสมัชชารัฐสภาเอเชียว่าด้วยประชากรและการพัฒนา (AFPPD) จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "การศึกษา ประชากรและการพัฒนาอย่างยั่งยืน" โดยมี นายนิพนธ์ วิวิธรยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา ณ วิลลอร์ทาวน์นางวิมล จังหวัดกระบี่

วันที่ ๑๑ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้รัฐธรรมนูญ วุฒิสภา จัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้รัฐธรรมนูญ ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๘ - ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘

นายถาวร เกียรติไถยากกร ประธานคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการพัฒนาพลังงานทดแทน ด้านการวิจัยและพัฒนา ณ สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๑ โรงจักรไฟฟ้าพลังน้ำแม่ยะ จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘

นายอนันตชัย คุณานันทกุล รองประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ บริษัทท่าอากาศยาน ลากลกกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด บริษัท ไทยเนชั่นแนลพาวเวอร์ จำกัด จังหวัดสมุทรปราการ และบริษัท สยามอีสเทิร์นอินดัสเตรียลปาร์ค จำกัด จังหวัดระยอง

คณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจ ดังนี้

วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ - ๓ มีนาคม ๒๕๕๘

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ประธานคณะกรรมการ พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศกัมพูชา

กิจกรรมคณะกรรมการ

คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา จัดสัมมนา ดังนี้

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘

จัดสัมมนาเรื่อง "สังคมไทย ได้หรือเสีย เมื่อบริษัทเบียร์ - เหล้า เข้าตลาดหลักทรัพย์" ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๓๑๓ - ๓๑๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘

จัดสัมมนาเรื่อง "บทบาทของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย และทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏใหม่" ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

คณะกรรมการการต่างประเทศ วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจ ดังนี้

วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ประธานคณะกรรมการ พร้อมด้วยคณะกรรมการ ให้การรับรองและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัย ๘ แห่ง ในเขตลุ่มน้ำโขง ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๓๐๙ - ๓๑๐ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘

จัดสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "การเจรจา FTA ไทย - สหรัฐอเมริกา รอบที่ ๓" ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา จัดสัมมนาเรื่อง "หลักประกันเพื่อหลักชัยผู้วัยสูงอายุ" ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๓๑๓ - ๓๑๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๗ - ๘ เมษายน ๒๕๕๘

นายนิวัฒน์ พันธุ์ ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการเกษตร ณ จังหวัดเชียงราย

บูรณาการ

โดย จำเริญ จิตธรร

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุโขทัย

วัฒนธรรม

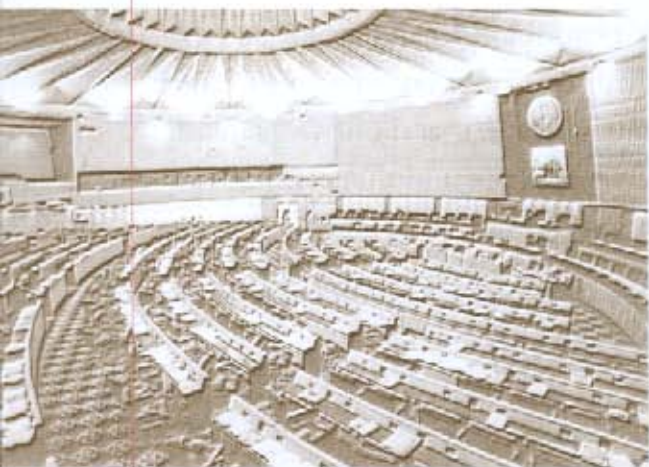
เกือบจะจำกันไม่ได้ว่าถึงวันนี้เรารู้จักคำว่า

บูรณาการ มาเป็นระยะเวลาช้านานเท่าไรแล้ว แต่ที่ทราบคำตอบที่ยังคงไม่ชัดเจนอยู่ก็คือ ผลลัพธ์ของการบริหารจัดการแบบบูรณาการที่ว่านั้นเป็นอย่างไรกันแน่ ได้ผลหรือบรรลุผลมากน้อยแค่ไหน สามารถแก้ไขปัญหให้กับประชาชนประเทศชาติได้แท้จริงหรือไม่ แก่นแท้ของการบริหารจัดการแบบบูรณาการที่สำคัญคือ การผนึกกำลัง การผสมผสานประสานงาน สนธิทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรบริหารจัดการ หน้าที่ ภารกิจของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารงาน การพัฒนา การแก้ไขปัญหาบรรลุเป้าประสงค์ หากแต่เราพิจารณาข้อเท็จจริงที่คงอยู่เป็นเช่นนั้นหรือไม่ ยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนและเป็นพันธกิจความรับผิดชอบโดยตรงกับรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบ นั่นก็คือการบูรณาการสนธิกำลังในระดับพื้นที่หมู่บ้าน ตำบล ที่เป็นรากฐานของการพัฒนาภาพรวมประเทศไม่ว่าจะเป็น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม รวมทั้งคุณภาพชีวิตของประชาชน ปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งไม่ใช่เป็นปัญหาที่เพิ่งเกิดขึ้นแต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาพอสมควรและมีแนวโน้มว่าจะลุกลามเป็นลูกโซ่ในปัจจุบัน คงไม่ปฏิเสธว่าส่วนใหญ่ในทุกพื้นที่ในชนบทหรือกิ่งเมืองกิ่งชนบทซึ่งกฎหมายได้กำหนดให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะ

องค์การบริหารส่วนตำบลหรือแม้แต่เทศบาลตำบล การปฏิบัติงานการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งมีงบประมาณ มีอำนาจตามกฎหมายในการบริหารการพัฒนาตำบลหมู่บ้านร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในภาคส่วนของการปกครองท้องถิ่น ปรากฏว่าโดยข้อเท็จจริงในพื้นที่การทำงานมีความขัดแย้งกันเป็นส่วนใหญ่ไม่มีการผนึกผสมผสานสนธิกำลังหรือรวมพลังกันในการพัฒนาบริหารจัดการในระดับพื้นที่แต่อย่างใด ท้องถิ่นถือว่างบประมาณอยู่ที่องค์กรตนเองก็ไม่จำเป็นจะต้องสนใจหรือรับฟังความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่น คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับความเชื่อถือได้รับการยอมรับศรัทธาจากประชาชนเป็นผู้นำธรรมชาติในตำบล หมู่บ้าน เมื่อท้องถิ่นไม่ให้เกียรติไม่ให้ความเชื่อถือก็ปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจของตนเองไม่จำเป็นจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง นอกเสียจากว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกันหรือมีความใกล้ชิดในเครือญาติพี่น้องกัน ดังนั้น สรุปว่าวันนี้การที่จะพยายามให้การบริหารจัดการแบบบูรณาการในระดับตำบล หมู่บ้านนั้น โดยพฤตินัยแล้วล้มเหลวโดยสิ้นเชิง ในปัญหาดังกล่าวนี้นี้ กระผมเองกับการดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ได้พยายามทุกวิถีทางที่จะใช้บทบาท หน้าที่ในการที่จะให้การแก้ไขปัญหาดังนี้เกิดผลเป็นรูปธรรม ถ้าได้ติดตามกระผมได้ตั้งกระทู้ถามทั้งให้ผู้รับผิดชอบในที่ประชุมวุฒิสภา หรือตอบในราชกิจจานุเบกษามาหลายครั้งหลายหนแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้น จะได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังหรือเกิดมรรคผลแต่อย่างใด หากยังมองไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการที่จะกำหนดทิศทางแนวทางให้ท้องถิ่นกับท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการบริหารพัฒนาอย่างแท้จริงเป็นปัญหาแน่นอนครับ...

ผมอยากเป็น

ประธานวุฒิสภา...ครับ

ห้าปีผ่านไป ไร่เหมือนโกหก อีกปีเดียวก็จะจากกัน โอกาสที่ผมจะกลับมาสู่สภาแห่งนี้ก็คงมีน้อย อาจจะเหิงไปฝ่ายมบาลก่อนก็เป็นได้ ถ้าหากไม่ละสังขารและมีโอกาสเข้ามาอีก คงต้องเอาตะบันมาโขลกน้ำดื่มในสภา

“ไม่อยากเป็นประธานวุฒิสภาบ้างดอกหรือ” เพื่อนคนหนึ่งถาม ผมขำในคำถามของเพื่อนมีทะเลคนนั้น จะหอบเสื้อกลับบ้านกันอยู่แล้ว ดันมาถามได้

“อยากเป็นอยู่ดอก แต่ทำไมเพื่อนถึงมาถามเอาตอนนี้ อีกปีเดียวท่านประธานสุขนฯ คงไม่ยอมลงจากเก้าอี้ เพราะเก้าอี้ของท่านมันคงยังกับติดด้วยกาวตราข้าง” ผมตอบ

“เหตุที่ถาม เพราะเห็นว่าคุณคงพลเป็นประธานได้ อย่างท่านรองฯ สหัล ตอนถูกเสนอชื่อเป็นรองประธาน พวกเราส่วนใหญ่ไม่รู้จัก เพราะท่านไม่ค่อยพูดเหมือนคุณ

แต่พอได้เป็น ท่านคุมเกมได้ดีจริงๆ มีมุขพอให้คลายเครียด รอมขอมขัดแย้งได้ดี ไม่ขู่ตะคอกไม่จูนเจิวเมื่อสมาชิกพูดขัดหู ไม่พูดจากกลลอกกลิ้งเหมือนน้ำบนใบบอน ไม่เอาขงปีกหลังเพื่อนเพื่อความปลอดภัยของตัวเอง ไม่ดิสเครดิตพรรคพวกในหน้าหนังสือพิมพ์ และไม่...อีกหลายอย่างที่เราไม่ชอบ”

ผมแจ้งว่า “อย่าเอาผมไปเทียบกับท่านเชียว ไซ่ว่าเป็นผู้ว่าฯ มาแล้วจะเป็นได้ทุกคน ผมไม่มีแบ็คทางการเมือง ตระเวนอยู่ตามบ้านนอกกว่า ๓๐ ปี ไม่ค่อยได้คบกับนักการเมืองหรือชาวสังคมชั้นสูงมากนัก คบแต่พระสงฆ์องค์เจ้าลงมาจนถึงโจรกระจอก บางครั้งจำเป็นต้องทำหน้าที่ตั้งแต่มัคทายกจนถึงเพชรฆาต พูดภาษาดอกกุหลาบไม่ค่อยเป็น กลับถนัดภาษาคอกอุตพิตเสียมากกว่า

ผมเคยเป็นประธานมาแล้วนับร้อยครั้ง เวลาไม่น้อยกว่า ๓๖ ปี แต่การประชุมส่วนใหญ่มีแต่สิ่งกับสิ่ง ไม่มีการซักแม่น้ำทั้งห้าตีน้ำเลียบคาย เพื่อให้คนเห็นด้วยเหมือนการประชุมวุฒิสภา ดังนั้น ชินผมได้เป็นประธานวุฒิสภาละก็ เจอคำสบถแบบบ้านนอกของผมไม่กี่ครั้ง สภาคงอลวนยิ่งกว่าป่าช้าแตก

ผมเคยอภิปรายในเวทีใหญ่เพียงครั้งเดียว เมื่อตอนน้ำท่วมน้ำก้อบ้านภรรยา ผมกะจะพูดสักห้านาที แต่พอหนึ่งนาทีผ่านไปผมก็หมดคำพูดแล้วก็นั่งลง อันที่จริงผมก็อยากอภิปรายในเวทีใหญ่อยู่ดอก บางทีคันปากอยากจะพูด แต่กลัวถูกประหัง ถูกให้ถอนคำพูด เพราะภาษาคอกอุตพิตของผม เสียเหลี่ยมผู้ว่าฯ เก้า”

“เอาเป็นว่าคุณอยากเป็นประธาน แต่กลัวปากของคุณจะทำให้ป่าช้าแตก จึงกลัวลึนความอยากไว้ในใจ” เพื่อนคนนั้นสรุป ผมรับว่าแน่นอนที่สุดและปากผมอาจจะแตกด้วย

"เอาละ ถึงคุณจะไม่ได้เป็น แต่สมมุติว่ามีพีเรนทร์ชนบางคนเสนอชื่อคุณตอนเลือกตั้ง ประธานคุณก็จะแสดงวิสัยทัศน์ยังไง" ผมตลกเขาว่า เรื่องนี้ต้องแยกเป็นสองกรณี

กรณีแรก หากเป็นการเลือกตั้งครั้งแรก ผมก็จะพูดสั้นๆ ว่า ผมเป็นประธานได้สบายมาก ถ้าต้องการใช้ผม ก็ต้องเลือกผม เมื่อผมได้เป็นแล้ว หากผมรู้ว่าผู้ใดไม่ลงคะแนนให้ผม ผมจะไล่ให้ถึงที่สุด

กรณีที่สอง หากเป็นการเลือกเมื่อครบวาระสองปีหรือสี่ปีก็ได้ เห็นจะต้องพูดมากหน่อย โดยจะว่ายยาวดังต่อไปนี้

"เพื่อนผู้ทรงเกียรติ หลังจากที่เรายู่ด้วยกันมาระยะหนึ่ง พวกเราก็รู้จักกันดีขึ้น ผมว่า พวกเราล้วนเป็นเสียสิ่งหักกระตึงแรด เขี้ยวลากดินด้วยกันทุกคน ไม่มีใครที่ไม่ทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง เพราะข้อห้ามหยาบหยาบเหลือเกิน ผมก็ผิดเพราะดันไปแย่งไมโครโฟนเขาร้องเพลงในงานแต่งงาน"

หมายความว่าเราต่างคนต่างเก่งนะครับ บางคนเก่งถึงขนาดพวกเราให้สมญานาม บ่งบอกถึงความเป็นเอกในด้านต่างๆ เช่น **ดาวสภา** ทุกครั้งที่มีการประชุมต้องอภิปรายทุกครั้งไป รู้ไม่ต้องพูดไว้ก่อนวันไหนไม่ได้อภิปรายรู้สึกว่าจะปวดท้อง ยกมือขอพูด ประธานไม่ชี้ให้พูด ก็ตัดพ้อต่อว่า พอได้พูดจนหายปวดท้องแล้ว ก็เอามือล้วงกระเป๋าเดินผิวปากว้อดออกจากสภาไปแล้วก็ไม่กลับมาอีกเลย ดาวประเภทนี้เขาเรียกว่า **ดาวเทียม** ส่วน **ดาวแท้** ที่มีเหตุมีผลก็มีมาก ที่จรัสแสงอยู่ในสภา **จอมแจ** พวกนี้ชอบขุดคุ้ยทุจริตคอร์รัปชั่น จนถูกฟ้องขึ้นโรงขึ้นศาล แต่ก็นับว่ามีคุณูปการต่อบ้านเมือง ที่ทำให้พวกโจรในเครื่องแบบต้องขาดใช้กรรม เช็ดชื่ออันซี้แก่ไปหลายราย

จอมไว้วางใจ คำหลังนี้อ่าผวนคำนะครับเดี๋ยวจะเข้าใจว่าพวกเราบางคนหอมไปทั้งตัว จอมเขี้ยว แปลว่า ผู้อภิปรายได้คุตเคียดเคียดพล่าน **จอมปลื้กวิเวก** ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุอย่างผม ชอบหลับตาทำสมาธิยามคนอื่นอภิปราย เผลออๆ วันใดประชุมโดยไม่มีการลงมติ ก็เซ็นชื่อแล้วไปหาที่เงียบๆ ฟังการประชุมโดยใช้วิทยุเป็นสื่อจะเป็นบ้านหรือโรงแรมหรือที่ใดแล้วแต่สะดวก ฟังไปฟัดไป ฟัดโนที่นี้หมายถึง ฟัดข้าวนะครับ เป็นคำสแลงของบางท้องถิ่น ถ้ามีคนชวนท่านว่า เราไปฟัดกันเถอะ หมายความว่าเขาชวนไปกินข้าว

จอมค้าน ก็มี รัฐบาลทำอะไรเป็นไม่ได้ไปหมด **จอมเขี้ยว** ก็เยอะ ชมรัฐบาลไปเสียทุกเรื่องบางคนถึงขนาดลาออกจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภา เพราะไม่รู้ว่าจะทำหน้าที่รัฐบาลตรงไหน **จอมผู้คดี** **จอมกระทุ้ง** **จอมหาแนวร่วม** เพื่อต่อรองกับองค์กรอื่น เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

จอมอะไรก็ไม่สร้างสีสัน สร้างคุณูปการให้แก่สภาเหมือน **จอมหมัด** และ **จอมแขวะ** ที่เอามือสั่นแฉะกับปากเพียงนิดเดียว ทำให้พฤติกรรมของคนในบ้านเมืองเบี่ยนไป ที่ไม่รู้ว่าจะวุฒิสภาคืออะไร ก็รู้คราวนี้ ที่รู้อยู่แล้วก็สนใจติดตามความเคลื่อนไหวมากขึ้น เป็นการประชาสัมพันธ์ที่ยอดเยี่ยมจริงๆ ทำเอาสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาวายไปเลย แม้พวกเราบางคนยังตั้งการ์ดทักทายกัน ผมว่าน่าจะมอบโล่ประชาสัมพันธ์ยอดเยี่ยมให้แก่ทั้งสองจอมครับ

ยังมีจอมอะไรต่อมอะไรอีกเยอะแยะ จาระโนไม่หมดครับ **สิงห์ปิ่นเร็ว** **ปิ่นผิด** **ปิ่นเทียม** ก็มี

ผมมองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสีสันของวุฒิสภายุคเลือกตั้ง ทำให้ตื่นเต้นเร้าใจ มีเสน่ห์ชวนให้ประชาชนหลงใหลสนใจติดตามความเคลื่อนไหวตลอดมา และเป็นเรื่องของปวงชนคนธรรมดาที่ยังมีดี มีหัวใจหากโลกเราไร้ซึ่งความชั่วแล้ว โลกคงเงียบจืดจางแต่อย่างใด เพราะทุกคนไปนิพพานหมด

ผมคิดว่าหลายท่านอาจคิดเหมือนผม บางท่านอาจจะไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะสื่อมวลชน เขาว่าพวกเราเป็นคนสาธารณะ ต้องจับตามองเป็นพิเศษ เพื่อประโยชน์สูงสุดของชาติ จะทำอะไรก็ถูก นำไปวิพากษ์วิจารณ์ ส่วนใหญ่เป็นไปในทางลบ ทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อสถาบันของเรา

ด้วยเหตุผลข้อนี้เอง ผมจึงเสนอตัวให้ท่านเลือกเป็นประธาน ผมไม่ยอมให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อสถาบันวุฒิสภาอย่างเด็ดขาด โดยจะเอาชีวิตเป็นเดิมพันเป็นเงาถูกด่าแทน ภายใต้วิสัยทัศน์ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผมจะยกเลิกข้อบังคับการประชุมทั้งหมด ให้ถือว่าคำสั่งของประธานสภาเป็นข้อบังคับสูงสุด ทุกคนต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ห้ามขัดขืน ห้ามอุทธรณ์ ห้ามฟ้องร้องต่อศาลเด็ดขาด

ข้อ ๒ โทษทัณฑ์สำหรับผู้ฝ่าฝืนคำสั่ง จะไม่กำหนดไว้ตายตัว จะลงโทษตามอำเภอใจของผู้เป็นประธาน ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดโต้แย้ง ผู้ใดโต้แย้งจะได้รับโทษมากกว่าผู้ที่ถูกลงโทษสองเท่า

ข้อ ๓ ห้ามวิพากษ์วิจารณ์ประธานไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้ใดฝ่าฝืนอาจถูกประธานลงโทษตามที่เห็นสมควร หากวิจารณ์ในทางที่ดีจะถือเป็นเหตุไม่เอาโทษ ถ้าวิจารณ์ในทางไม่ดีก็จะถือเป็นเหตุเพิ่มโทษเช่นกัน

ข้อ ๔ ประธานจะรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน แต่จะไม่ยอมปฏิบัติตามในทุกรณี แต่ถ้ายังขึ้นเข้าชี้ก็อาจจะถูกลงโทษ ในฐานะทำให้เกิดความรำคาญ

ข้อ ๕ จะไม่ให้มีคณะกรรมการกลางประจำสภา เพราะอาจจะรวมหัวกันมีมติสวนทางกับความประสงค์ของประธาน

ข้อ ๖ ห้ามคณะกรรมการ หรือสมาชิกวุฒิสภาสอบถามหรือสอดคุ้ยสอดเห็นเกี่ยวกับการใช้เงินงบประมาณโดยเด็ดขาด เพราะถือว่าประธานได้พิจารณาอย่างถ่องแท้แล้ว

จะทำความเข้าใจกับผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ให้อยกเว้นการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของวุฒิสภา เพราะงานบางส่วนเกี่ยวกับความมั่นคงของกระเป๋...เอ๊ยของชาติ ขอโทษพูดผิดไป

ข้อ ๗ การตั้งคณะกรรมการทั้งสามัญและวิสามัญ ให้เป็นอำนาจของประธานแต่ผู้เดียว ไม่เกี่ยวกับความสมัครใจหรือความถนัดของสมาชิก การปฏิรูปคณะกรรมการในครั้งนี้ ประธานจะถือหลักว่า คนที่มีนิสัยหรือความสนใจตรงกันควรจะอยู่ด้วยกัน เช่น

ใครมีนิสัยชอบพูดอภิปรายจะรวมไว้คณะหนึ่ง คนที่ไม่ชอบพูดไม่เคยอภิปรายเลยจะรวมไว้คณะหนึ่ง คนที่อภิปรายดุเดือดเหมือนโกรธใครมานานบิก็รวมไว้ด้วยกัน คนที่ชอบเล่นกอล์ฟ ก็จะเป็นอีกคณะหนึ่ง คนที่ชอบดื่มสุราเมรัยสนุกสนานก็จะให้มีความสุขในคณะเดียวกัน หัวพระยานาคที่ทรงมีพระเมตตาต่อเด็ก ก็จะให้ประทับอยู่ด้วยกัน แต่คณะนี้ต้องเรียนเชิญท่านอดีตรองประธานคนที่หนึ่งของเราเป็นประธานที่ปรึกษา ตีมีย คุณป้าแดง

ที่นี้ละวุฒิสภาเราคงสนุกขนาดหนัก ไม่ต้องกลัวคนด่า เพราะประธานจะแอ่นอกรับคำด่าเอง

เอ...วิสัยทัศน์ของผมชักจะเพี้ยนไปใหญ่แล้ว ขนาดผมเองยังไม่แน่ว่าจะเลือกตัวเองหรือเปล่านั้นเลย ผมหยุดแสดงวิสัยทัศน์ดีกว่า เอาไว้ชาติหน้าจะไปเกิดที่แทนซาเนีย คิดว่าที่นั่นวิสัยทัศน์ของผม คงพอเป็นไปได้

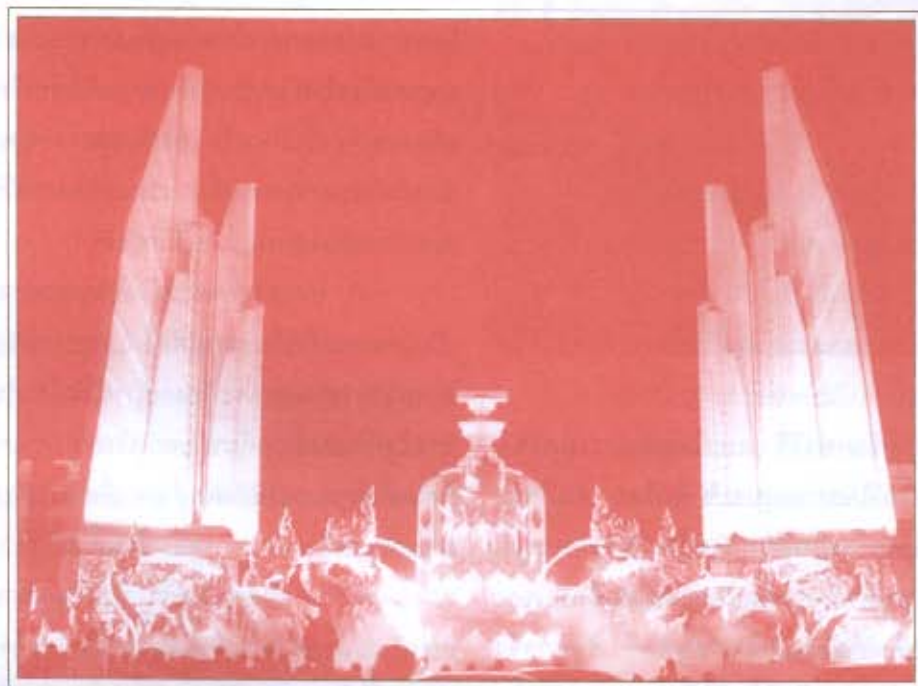
โยมรับโทรศัพท์ด้วย...สาธุ... ส.ว.๘

การลำดับศักดิ์ของกฎหมาย

โดย วิบูลย์ เอี่ยมกระสินธุ์

สำนักกฎหมายวิชาการ ๘

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้รับแนวคิดตามแบบของทฤษฎีรัฐธรรมนูญนิยม คอนสติติวชันแนลลิสม์ - Constitutionalism ซึ่งเป็นแนวความคิดที่จะใช้รัฐธรรมนูญกลายเป็นเครื่องมือในการกำหนดรูปแบบการปกครองและกำหนดกลไกอันเป็นโครงสร้างพื้นฐาน (infra-structure) ในการจัดองค์กรบริหารของรัฐ^๑

โดยที่รัฐธรรมนูญตามแนวทางของ Constitutionalism ถือว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดที่ยึดหลักเรื่องการจัดอำนาจของรัฐ โดยจำกัดให้รัฐมีอำนาจเท่าที่มีกฎหมายให้อำนาจ โดยรัฐธรรมนูญที่จะถือว่าอยู่ในกรอบรัฐธรรมนูญนิยมต้องมีหลักการสำคัญ ๔ ประการคือ

๑. ความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ
๒. หลักเรื่องการจัดแบ่งแยกอำนาจ
๓. หลักนิติรัฐ
๔. ทฤษฎีสันติภาพประชาคม

ดังนั้นรัฐธรรมนูญจะมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดจึงขึ้นอยู่กับ **“สาระสำคัญ”** ที่รัฐธรรมนูญนั้นจะได้บัญญัติไว้นั่นเอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก็ได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดเรื่องรัฐธรรมนูญนิยม Constitutionalism ซึ่งใช้หลักการที่สำคัญเรียกว่า นิติรัฐ Legal State คือ รัฐที่อยู่ภายใต้กฎหมาย การกระทำใดๆ ของรัฐจะกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนในรัฐจะต้องมีกฎหมายให้อำนาจไว้ มิฉะนั้นรัฐ (เจ้าหน้าที่ของรัฐ) จะกระทำมิได้ โดยรัฐธรรมนูญได้กำหนดบทบัญญัติที่สำคัญสำหรับใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศ และเป็นแนวทางในการจัดทำกฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการซึ่งเรียกได้ว่าเป็นกระบวนการในการจะยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้ตามความเหมาะสมแห่งกาลเวลาและสภาพการณ์ของประเทศ รวมทั้ง

^๑ อมร จันทรวงศ์มุนี, คอนสติติวชันแนลลิสม์ทางออกของประเทศไทย, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

การจัดทำกฎหมายอื่นเอาไว้ และโดยที่ประเทศไทย ก็ใช้หลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบบรัฐสภา ซึ่งรัฐธรรมนูญ กำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นของปวงชนชาวไทยในด้านนิติบัญญัติทางรัฐสภา รัฐสภาจึงเป็นองค์กรหลักในการทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ อำนาจหน้าที่ดังกล่าว ได้แก่ การให้คำแนะนำและยินยอมในการตรากฎหมาย และการให้ความเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

ในรูปแบบกฎหมายของประเทศไทยเราสามารถแบ่งออกตามศักดิ์ฐานะ (Hierarchy of Laws) และวิธีการตราเป็นกฎหมายได้เป็น ๒ ประเภท คือ กฎหมายแม่บท และกฎหมายลำดับรอง

กฎหมายแม่บท คือ กฎหมายที่มีสภาพบังคับในตัวเอง ตราขึ้นโดยกระบวนการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ได้แก่

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ โดยผ่านความเห็นชอบของรัฐสภา ในการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น ไม่สามารถกำหนดเรื่องต่างๆ ตามที่ประสงค์จะให้มียุทธวิธีบังคับในสังคมได้ทุกเรื่อง เพราะจะต้องมีเนื้อหาตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ ทั้งยังต้องไม่ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ

๒. พระราชบัญญัติ เป็นกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ หรือถ้าเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ คน ขึ้นไปเข้าชื่อเสนอได้เช่นกัน (เฉพาะหมวดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยกับหมวดแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ) ในการตราพระราชบัญญัตินั้น โดยทั่วไปสามารถกำหนดเรื่องต่างๆ ตามหลักการที่ประสงค์จะให้มียุทธวิธีบังคับในสังคมได้ทุกเรื่องที่มีข้อจำกัดเพียงแต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ และไม่ควรถัดแย้งกับบทกฎหมายอื่น เว้นแต่ต้องการให้เป็นกฎหมายเฉพาะยกเว้นจากกฎหมายที่มีอยู่แล้ว

๓. พระราชกำหนด เป็นกฎหมายที่ฝ่ายบริหารเป็นผู้ตราออกใช้มีผลเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติ แต่การตราพระราชกำหนดจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เช่นเรื่องเกี่ยวกับการเงินที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ต้องตรากฎหมายใช้บังคับ และเมื่อใช้บังคับแล้วจะต้องนำมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง

กฎหมายลำดับรอง คือ กฎหมายที่ปกติจะไม่มีสภาพบังคับในตัวเองแต่จะต้องอาศัยอำนาจของกฎหมายแม่บทที่ให้อำนาจลำดับรองนั้น เหตุผลที่จำเป็นต้องมีกฎหมายลำดับรองนี้ เนื่องจากกฎหมายแม่บทไม่สามารถเขียนรายละเอียดทุกเรื่องลงไว้ในพระราชบัญญัติได้ครบถ้วน ฉะนั้นสิ่งต่างๆ ที่เป็นรายละเอียดในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติกำหนดไว้ก็จะให้มีการออกกฎหมายลำดับรองขึ้นใช้บังคับ รวมทั้งกรณีที่ต้องการให้กฎหมายสามารถยืดหยุ่นปรับใช้ได้กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตก็จะกำหนดให้เรื่องนั้นๆ เป็นไปตามที่กฎหมายลำดับรองกำหนดขึ้นไว้ด้วยเหตุนี้ หลักเกณฑ์ในการตรากฎหมายลำดับรองเหล่านี้จึงถูกจำกัดต้องไม่ขัดแย้งกับกฎหมายแม่บทที่ให้อำนาจออกกฎหมายแม่บทและกฎหมายอื่นๆ ที่มีศักดิ์ฐานะสูงกว่า และบทบัญญัติในกฎหมายลำดับรองจะต้องอยู่ในกรอบหรือขอบเขตตามกฎหมายแม่บทนั้นด้วย จะกำหนดภาระหน้าที่ขึ้นใหม่หรือตัดทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนไม่ได้

กฎหมายลำดับรองอาจแบ่งได้เป็นหลายประเภทตามความมุ่งหมายและวิธีการตราขึ้นใช้บังคับ คือ

๑. พระราชกฤษฎีกา เป็นกฎหมายลำดับรองที่ฝ่ายบริหารเป็นผู้ตราขึ้นแต่ยังอยู่ในพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ด้วยโดยจะต้องนำพูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยเสียก่อน จึงจะใช้บังคับได้ พระราชกฤษฎีกาอาจตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยตรงเพื่อกำหนดกิจการในวงการของรัฐบาลหรือกำหนดกิจการของรัฐสภา หรืออาจตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายแม่บทคือพระราชบัญญัติ โดยปกติพระราชกฤษฎีกาจะเป็นการกำหนดสถานที่ที่จะใช้กฎหมายกำหนดเวลา กำหนดวันเปิดทำการหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้น หรือกำหนดกิจการหนึ่งกิจการใดโดยเฉพาะที่เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ

๒. กฎกระทรวง เป็นกฎหมายลำดับรองที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติที่ให้อำนาจออกกฎกระทรวงนั้น เป็นผู้ตราขึ้นอย่างไรก็ตามในขณะที่กฎกระทรวงจะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเสียก่อนจึงจะใช้บังคับได้ กฎกระทรวงจะเป็นการกำหนดรายละเอียดวิธีปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติกำหนดไว้

๓. ข้อบังคับหรือประกาศ เป็นกฎหมายลำดับรองที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติที่ให้อำนาจออกข้อบังคับหรือประกาศนั้นจะเป็นผู้ออกใช้บังคับ แต่ในหลายกรณีกฎหมายแม่บทก็กำหนดให้องค์กรอื่นซึ่งเห็นว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ออกใช้บังคับได้เองด้วย ส่วนใหญ่ของข้อบังคับหรือประกาศจะเป็นการกำหนดรายละเอียดประกอบกฎหมายหรือเรื่องที่เป็นเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่อาจผันแปรได้ง่าย

นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายในลำดับรองเป็นกฎหมายของท้องถิ่นอีกด้วย คือ ข้อบัญญัติจังหวัด เทศบัญญัติ ซึ่งเป็นกฎหมายท้องถิ่นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ตราขึ้น ทั้งนี้โดยอาศัยกฎหมายการจัดตั้งท้องถิ่นนั้นเองหรือตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ ซึ่งกฎหมายลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติต่างๆ เฉพาะในเขตอำนาจของท้องถิ่นนั้น

การที่ประเทศไทยของเรามีการจัดลำดับศักดิ์ของกฎหมายไว้ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า

๑. กฎหมายที่มีศักดิ์ต่ำกว่าจะขัดหรือแย้งกับกฎหมายที่มีศักดิ์สูงกว่าไม่ได้

๒. กฎหมายที่มีศักดิ์ต่ำกว่าจะออกได้โดยอาศัยอำนาจจากบทบัญญัติที่มีศักดิ์สูงกว่าหรือเมื่อกฎหมายที่มีศักดิ์สูงกว่าให้อำนาจไว้ และเนื้อหาของกฎหมายจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้เท่านั้น

๓. การจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกกฎหมายนั้นจะต้องทำโดยกฎหมายที่มีศักดิ์สูงกว่าหรือเท่ากัน บทบัญญัติที่มีศักดิ์ต่ำกว่าจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกกฎหมายที่มีศักดิ์สูงกว่าไม่ได้

๔. หลักการสำคัญของกฎหมายที่ใช้บังคับกับประชาชนทั่วไป จะต้องตราเป็นกฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูง เช่น พระราชบัญญัติ หรือพระราชกำหนด และอาจจะเป็นการบัญญัติรายละเอียดหรือวิธีในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายแม่บท ในกฎหมายลำดับรอง เช่น พระราชกฤษฎีกา หรือกฎกระทรวง แล้วแต่ความสำคัญของเนื้อหาในกฎหมายลำดับรองนั้น ถ้ามีความสำคัญมากก็จะตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ถ้ามีความสำคัญน้อยก็จะตราขึ้นเป็นกฎกระทรวง ถ้ามีความสำคัญน้อยลงไปอีกก็จะออกมาในรูปประกาศ

ทั้งนี้ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๐ วรรค ๕ ที่ให้พระราชกฤษฎีกาสามารถแก้ไขพระราชบัญญัติได้ ในกรณีมีข้อสังเกตที่น่าสนใจมากเกี่ยวกับกฎหมายประเภทหนึ่งคือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ที่จะจัดพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญไว้ในลำดับศักดิ์โดยของกฎหมาย ซึ่งมีทั้งนักวิชาการทางนิติศาสตร์และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นแบ่งได้ ๒ แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ ๑ เห็นว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีศักดิ์สูงกว่าพระราชบัญญัติ ประมวลกฎหมายและพระราชกำหนด เนื่องจากเป็นกฎหมายที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีไว้เป็นการเฉพาะและให้มีเพียง ๔ ฉบับเท่านั้น และในบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญก็ได้กำหนดเนื้อหาสาระไว้โดยเฉพาะว่าในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับต้องมีเนื้อหาสาระเช่นไร เพื่อไม่ให้มีการขยายความรัฐธรรมนูญตามอำเภอใจ ในการตราพระราชบัญญัติ

ถ้าถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
มีศักดิ์เท่ากับพระราชบัญญัติแล้ว
ฝ่ายบริหารก็จะสามารถออกพระราชกำหนด
มาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญได้เพราะถือว่ามีศักดิ์
ในทางกฎหมายเท่ากัน

ประกอบรัฐธรรมนูญ ผู้มีสิทธิเสนอร่างได้แก่สมาชิกรัฐสภา
เท่านั้น ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะเข้าชื่อกัน ๕๐,๐๐๐ คน
เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญไม่ได้ นอกจากนี้
การจะตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเป็นพระราช
กำหนด หรือจะแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ด้วยการตราพระราชกำหนดแก้ไขก็ทำไม่ได้ ต่างจาก
พระราชบัญญัติธรรมดาที่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
กำหนดได้ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ฝ่ายบริหารสามารถขยายความ
รัฐธรรมนูญได้ตามใจชอบ นอกจากนี้ การตรวจสอบว่าร่าง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตราโดยไม่ถูกต้อง
ตามรัฐธรรมนูญ หรือมีข้อความขัด หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
โดยการส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยก็ทำได้ง่ายกว่าพระราช
บัญญัติธรรมดา โดยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก
วุฒิสภา หรือสมาชิกทั้งสองสภาร่วมกัน ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน
เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธาน
วุฒิสภา หรือประธานรัฐสภาแล้วแต่กรณี ส่งความเห็นไปยัง
ศาลรัฐธรรมนูญ ขณะที่หากเป็นร่างพระราชบัญญัติธรรมดา
จะต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ
สมาชิกของสองสภารวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบ จึงจะ

เสนอความเห็นได้ กล่าวคือ จะต้องเป็นผู้เสนอความเห็น
อย่างน้อย ๓๐ คน ซึ่งในกรณีของร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญต้องการอยู่เพียง ๒๐ คน เท่านั้น
เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
เป็นกฎหมายที่สำคัญมาก โดยนำรัฐธรรมนูญมาขยายใน
รายละเอียดโดยตรง จึงต้องมีการตรวจสอบที่สะดวก และ
ง่ายเพื่อไม่ให้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ และทำให้หลักการของ
รัฐธรรมนูญเสียไป พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญมาก สำคัญกว่าพระราชบัญญัติ
และกฎหมายอื่นๆ ทั้งยังเป็นกฎหมายที่เกิดจากรัฐธรรมนูญ
โดยตรง และมีความเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญสูง^{๖๖}

แนวคิดที่ ๒ มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติมีศักดิ์เท่ากันไม่มีอันใด
สูงกว่า เพราะต่างก็ออกโดยองค์กรเดียวกัน คือรัฐสภา
และพระมหากษัตริย์ กระบวนการตราก็เหมือนกัน ต่างกัน
เพียงผู้มีอำนาจเสนอเท่านั้น คือสมาชิกรัฐสภาเป็นผู้อำนาจ
เสนอพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ประชาชนจะ
เข้าชื่อเสนอเองไม่ได้ และถ้าพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นที่มีศักดิ์เท่ากัน ให้
ถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมาย
เฉพาะมีผลลบล้างกฎหมายทั่วไป ตามหลักที่ว่ากฎหมาย
เฉพาะมีผลยกเว้นกฎหมายทั่วไป แม้กฎหมายทั่วไปจะออก
มาก่อน^{๖๗}

สำหรับผู้เขียนเองมีความเห็นตามแนวคิดที่ ๑ โดย
มีเหตุผลเสริมถ้าถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
มีศักดิ์เท่ากับพระราชบัญญัติแล้ว ฝ่ายบริหารก็จะสามารถ
ออกพระราชกำหนดมาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญได้เพราะถือว่ามีศักดิ์ในทางกฎหมาย
เท่ากัน เพราะพระราชบัญญัติมีศักดิ์เท่ากับพระราชกำหนด
จึงต้องคอยติดตามว่าจะมีการตีความที่เป็นบรรทัดฐานใน
เรื่องนี้หรือไม่

^{๖๖} อานันท์ กรียวิเชียร, *คำแนะนำนักศึกษากฎหมาย*, พิมพ์ครั้งที่ ๓, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๖.

^{๖๗} สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและอาจารย์บรรดักดิ์ สุวรรณโณ, *อดีตเลขานุการคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ*.

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑^๑

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แปรศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งได้บัญญัติในเรื่องของพรรคการเมืองให้มีความเป็นประชาธิปไตย และให้ประชาชนมีส่วนร่วม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากกฎหมายต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศเยอรมัน คือกฎหมายพื้นฐานของเยอรมัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. เสรีภาพของประชาชนในทางจัดตั้งพรรคการเมือง
๒. สถานะ และเสถียรภาพของพรรคการเมือง
๓. การกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง
๔. โครงสร้าง และการบริหารงานภายในพรรค
๕. ระบบการเงินภายในพรรค

๑. เสรีภาพของประชาชนในการจัดตั้งพรรคการเมือง รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้บัญญัติคุ้มครองเสรีภาพในการจัดตั้งพรรคการเมืองไว้ในมาตรา ๔๗^๒

๒. สถานะ และเสถียรภาพของพรรคการเมือง ในการปกครองในระบบประชาธิปไตย จำเป็นต้องอาศัยพรรคการเมืองเป็นสื่อกลางที่สำคัญ ทั้งนี้ เพื่อให้พรรคการเมืองสามารถเป็นสถาบันที่ประชาชนให้ความเชื่อถือไว้วางใจได้ และพรรคการเมืองก็จะเป็นพื้นฐาน

สำหรับสมาชิกที่จะสร้างเสริม และพัฒนากิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๖๕^๓ บัญญัติว่ากรณีที่จะยุบพรรคการเมืองได้ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีหน้าที่สั่งยุบพรรคการเมือง อันเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๖๕ (๑) ถึง (๕) เช่น คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ เรื่องนายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรครวมไทย

๓. การกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง นอกจากรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้งของไทยจะกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสังกัดพรรคการเมืองแล้วรัฐธรรมนูญไทยฉบับปัจจุบัน ยังได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๖ (๖) ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสูญเสียสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หากลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกหรือพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกมีมติด้วยคะแนนเสียง

^๑ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๕ ก วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

^๒ มาตรา ๔๗ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันจัดตั้งเป็นพรรคการเมือง เพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชน และเพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้น ตามวิถีทางราชการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ ...

^๓ มาตรา ๖๕ พรรคการเมืองย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพรรคการเมือง
- (๒) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึง ๑๕ คน
- (๓) มีการยุบพรรคการเมืองไปรวมกับพรรคการเมืองอื่นในหมวด ๕
- (๔) มีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญยุบพรรคการเมือง
- (๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒ ...

ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารของพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมืองนั้น โดยมตินั้นกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นพ้นจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองที่ตนสังกัด ทั้งยังกำหนดให้การสิ้นสุดสมาชิกภาพนั้น มีผลนับแต่วันที่ลาออกหรือวันที่พรรคการเมืองมีมติ

๕. โครงสร้างและการบริหารงานภายในพรรค ซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗ วรรคสอง^๙ กำหนดว่าการจัดองค์กรภายใน การดำเนินกิจการและข้อบังคับของพรรคการเมือง ต้องสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๕. ระบบการเงินภายในพรรค ในส่วนของพรรคการเมือง จะเน้นความถูกต้อง และโปร่งใสโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๒^{๑๐} กำหนดให้มีมูลหัตถ์ผู้เลือกตั้ง เพื่อให้เข้ามาทำหน้าที่จัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ทั้งนี้กฎหมายได้กำหนดเป็นเงื่อนไขไว้ด้วย โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้มีอำนาจทำหน้าที่ดูแลต่อไป^{๑๑}

นอกจากนี้แล้ว สารสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังได้มีบทบัญญัติที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง คือมาตรา ๑๐๗ (๕)^{๑๒} ไว้ด้วยว่าการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง แต่เพียงพรรคเดียวนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน โดยมีเหตุผลเพื่อป้องกันการย้ายพรรคของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในช่วงก่อนหน้าการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันส่งผลดีต่อการพัฒนาระบบการเมืองของไทยทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง ทั้งนี้เพื่อให้พรรคการเมืองได้ตรวจสอบบุคคลผู้สมัครในระดับหนึ่งว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเข้ามาเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยหรือไม่ อีกทั้งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับผู้ที่มีความประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งว่าตนเองมีอุดมการณ์ และแนวนโยบายเช่นใดก็สามารถที่จะตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองที่มีแนวนโยบายตามที่ตนเองต้องการอันจะทำให้ประชาชนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสามารถเลือกตัวแทนของตนเข้ามาบริหารประเทศได้โดยพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครและนโยบายของพรรคการเมืองนั้น

ประการสำคัญทำให้เกิดพรรคการเมืองพรรคใหม่เพิ่มขึ้น อันส่งผลให้ประชาชนมีสิทธิที่จะทราบถึงนโยบายของพรรคการเมืองต่างๆ และตัดสินใจเลือกผู้แทนเข้ามาบริหารประเทศได้ต่อไป

^๙ มาตรา ๕๗ วรรค ๒ การจัดองค์กรภายใน การดำเนินกิจการ และข้อบังคับของพรรคการเมือง ต้องสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

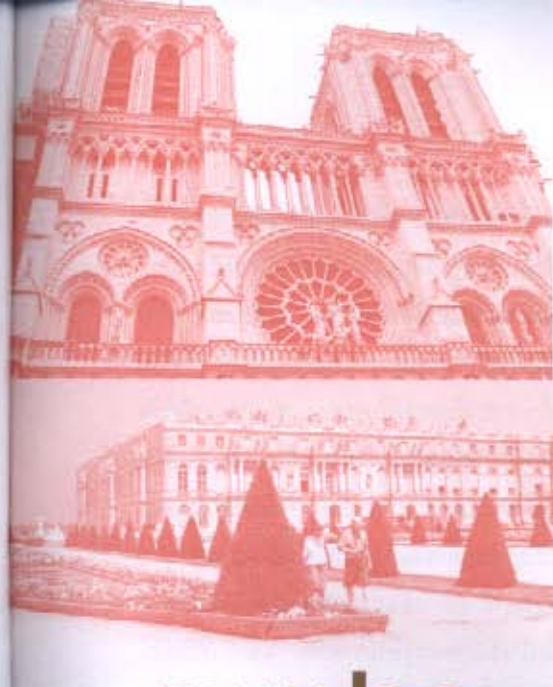
^{๑๐} บุญศรี มีวงศ์ไธสง, การเลือกตั้ง และพรรคการเมืองบทเขียนเคอรัมมัน, บริษัท พีเพรส จำกัด กรุงเทพฯ ๒๕๕๒, หน้า ๑๓๐ - ๑๓๖.

^{๑๑} มาตรา ๕๒ ให้ผู้สมัครหรือพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลใดที่เห็นสมควรเป็นมูลหัตถ์ผู้เลือกตั้ง เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำและรับรองความถูกต้องของบัญชีรายวัน และรายจ่ายของผู้สมัครหรือของพรรคการเมืองในการเลือกตั้งนั้น

^{๑๒} บุญศรี มีวงศ์ไธสง, เรื่องเดียวกัน หน้า ๑๑๗ - ๑๒๐

^{๑๓} มาตรา ๑๐๗ บุคคลผู้มีความสมัครใจตั้งแต่ก่อนเป็น ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร...

(๕) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวนับถึงวันเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน

ของฝาก...

จากปารีส

โดย สมพร พานทอง

กลุ่มงานภาษาฝรั่งเศส รัสเซีย และอิตาลี

บงซูว์ กอมมอง ตัลเลวู (Bonjour, Comment allez-vous?) สวัสตี คุณสบายดีไหม
เบียง แม็คซี (Bien, merci) สบายดี ขอขอบคุณ

คำกล่าวนี้เป็นประโยคภาษาฝรั่งเศสขั้นพื้นฐานที่ควรรู้สำหรับผู้ที่จะเดินทางไปเยี่ยมเยือนประเทศฝรั่งเศส เช่นเดียวกับกับคณะเดินทางของเราเลย ก่อนออกเดินทางหลายคนต่างลองซ้อมพูดประโยคสั้นๆ ง่ายๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น คำกล่าวทักทาย คำอำลา คำขอโทษ คำขอบคุณ และที่จะลืมเสียไม่ได้ "Où est la toilette?" (ห้องน้ำอยู่ไหน) และ "C'est combien?" (ของนี้ราคาเท่าไร) ซึ่งก็คาดกันว่าสองประโยคนี้คงจะได้ใช้กันบ่อยเป็นแน่

มาเริ่มเข้าเรื่องกันเลยดีกว่า... เรื่องมีอยู่ว่า... เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๔ นางสาววรรณิ เกตุบุดี รองเลขาธิการวุฒิสภา ในฐานะหัวหน้าคณะเดินทางได้นำคณะข้าราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จำนวน ๑๕ คน เดินทางไปอบรมการจัดทำประมวลกฎหมาย ณ ประเทศฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๗ มกราคม ๒๕๔๔ รวมระยะเวลา ๘ วัน การอบรมการจัดทำ

ประมวลกฎหมายครั้งนี้ คณะเดินทางได้เข้าอบรมและศึกษาดูงานยังสถานที่ราชการสำคัญ ณ กรุงปารีส กล่าวคือ สภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ (le Conseil d'État), วุฒิสภา (le Sénat), สภาผู้แทนราษฎร (l'Assemblée nationale) และสภาตุลาการรัฐธรรมนูญ (le Conseil constitutionnel) แม้ว่าการเดินทางจะมีระยะเวลาเพียงแค่ ๘ วัน แต่ทุกคนต่างก็พยายามเก็บเกี่ยวความรู้ ประสบการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซักถามข้อสงสัย อันจะเลื้อยประโยชน์ต่อการดำเนินงานและการพัฒนาองค์ความรู้ด้านนิติบัญญัติ

เนื้อหาทางวิชาการที่คณะเดินทางของเราได้รับทั้งเต็มเหนี่ยวและหนักหน่วง โดยสังเกตได้จากบุคคลที่เราเข้าพบและคณะวิทยากรที่มาบรรยายสรุปให้เราฟัง อาทิ เลขาธิการวุฒิสภา, ผู้อำนวยการกองคณะกรรมการสิทธิการ, ผู้อำนวยการกองการประชุมจากวุฒิสภา, ผู้อำนวยการกองการประชุมจากสภา

ที่หนึ่งแล้ว ยังเป็นสถานที่ที่ลงนามยุติสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในสนธิสัญญาแวร์ซายน์ระหว่างฝ่ายสัมพันธมิตรกับฝ่ายอักษะอีกด้วย ภายในอาคารก็ประดับด้วยการจัดสวน มีบ่อน้ำ น้ำพุ รูปปั้นดอกไม้อื่นๆ และไม้ประดับต่างๆ จากพระราชวังแวร์ซายน์ที่ทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของกษัตริย์ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์แล้ว สถานที่สำคัญแห่งต่อไปที่ชวนน่าสนใจ คือ เลแซงวาเลด (les Invalides) สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ เพื่อเป็นโรงพยาบาลที่พักแก่ทหารบาดเจ็บและพิการจากสงครามตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๖๗๐ นอกจากนี้ภายในอาคารยังเป็นที่ตั้งพระศพของพระเจ้านโปเลียนที่ ๑ ซึ่งนำกลับมาจากเกาะ Sainte-Hélène ๒๐ ปีหลังสิ้นพระชนม์ ปัจจุบันพื้นที่ส่วนหนึ่งได้จัดเป็นพิพิธภัณฑสถาน (le Musée de l'Armée) เพื่อเก็บอาวุธยุทโธปกรณ์สมัยโบราณอีกด้วย

มหาวิหารนอเทรอดาม (le Notre Dame) สถานที่อีกแห่งที่ไม่ควรพลาด มหาวิหารแห่งนี้มีความสำคัญเปรียบเสมือนวัดคู่บ้านคู่เมืองของนครปารีส สร้างขึ้นในศตวรรษที่ ๑๒ ด้วยสถาปัตยกรรมแบบโกธิค มีกระจกสีตกแต่งประดับตกแต่งอย่างวิจิตรบรรจง ที่บริเวณลานหินด้านหน้าของมหาวิหารมีแผ่นป้ายบอกหลักกิโลเมตรที่ ๐ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการนับระยะทางเป็นกิโลเมตรในแผนที่ของฝรั่งเศสด้วย เขารู้กันว่า ถ้าใครมายืนที่จุดนี้แล้วหันหน้าจะประสบผลสำเร็จดังคำอธิษฐานและจะได้กลับมาเยือนที่นี่อีก จากมหาวิหารนอเทรอดามก็มุ่งสู่ประตูชัย (l'Arc de Triomphe de l'Etoile) บนถนนของปี เชลีส (Champs Elysées) ที่แยกแฉกออกเป็น ๑๒ สายมาบรรจบกันเสมือนรูปดาว ประตูชัยคือ สัญลักษณ์แห่งชัยชนะของพระเจ้านโปเลียนที่ ๑ ซึ่งใช้ระยะเวลาสร้างถึง ๒๐ ปีกว่าจะแล้วเสร็จ และหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ มีการนำเอาศพของทหารนิรนามมาฝังไว้เพื่อเป็นการระลึกถึงวีรกรรมของทหารที่ล่วงลับเหล่านั้น จากสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ที่นี้เราลองมาดูเกร็ดวิถีชีวิตในปารีสกันบ้าง

ผู้แทนราษฎร, ประธานฝ่ายการจัดทำรายงานและกรณีศึกษาจากสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ, และตุลาการรัฐธรรมนูญจากสภาตุลาการรัฐธรรมนูญ ตลอดจนบรรณารักษ์และผู้ช่วยคนอื่นๆ และเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ให้การต้อนรับ

มีเพียงแต่การเข้าอบรมและศึกษาตามตามสถานที่ดังกล่าว การที่เราจะเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมือง การปกครอง หรือกระบวนการนิติบัญญัติ สิ่งจำเป็นอีกประการหนึ่งที่จะต้องศึกษาค้นคว้ากัน คือ วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต และที่จะขาดเสียไม่ได้ก็คือ ประวัติศาสตร์นั่นเอง เพื่อให้ท่านผู้อ่านรู้ว่าขณะของเราไปไหนกันมาบ้างก็ขอยกตัวอย่างเฉพาะบางแห่งแล้วกันนะค่ะ

การย้อนกลับสู่อดีตได้เริ่มขึ้นแล้ว... จากสถานที่ที่โด่งดังที่สุดของฝรั่งเศส พระราชวังแวร์ซายน์ (les châteaux de Versailles) รูปปั้นพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ตั้งเด่นสง่าอยู่ด้านหน้าทางเข้าเมื่อเข้าไปในตัวอาคารมีห้องต่างๆ มากมายประดับตกแต่งอย่างวิจิตรตระการตา ภาพวาดสีน้ำมันที่ยาวขนานไปกับทางเดินเล่าถึงเรื่องราวของกษัตริย์ แสนยานพาหนะการทหาร การรบ และเหตุการณ์สำคัญในรัชสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๓ และ ๑๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องกระจก (la galerie des Glaces) ซึ่งนอกจากจะมีความงดงามเป็น

เมื่อเข้าสู่กรุงปารีส เลื่อนน้ำ เครื่องกันหนาวต่าง ๆ ที่เตรียมกันมาเริ่มถูกทยอยหยิบกันออกมาทีละชิ้นสองชิ้น เพราะช่วงที่ไปนี้เป็นช่วงฤดูหนาวพอดี อุณหภูมิก็เลขตัวเดียวล่ะค่ะ มีหิมะตก (ได้สัมผัสกับหิมะ เลยนึกถึงขนมปังกับน้ำหวานเสลบลูบอยที่บ้านเรา) แถมยังมีฝนปรปรายอีกแหม่ คุ้มจริงๆ ทริคในวัน รถได้วิ่งไปตามถนนหลายต่างๆ สิ่งหนึ่งที่สังเกตได้และรู้ทันทีว่าอยู่ที่ปารีสแล้วก็คือ รถยนต์ คนฝรั่งเศสจะใช้รถยนต์ในเมืองกันมากเพราะสะดวก ส่วนใหญ่แล้วก็จะใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ที่ว่ารู้ได้เลยว่าถึงปารีสก็เพราะยี่ห้อรถยนต์จะเหมือนๆ กัน สามยี่ห้อดังของฝรั่งเศส ได้แก่ ซิตรอง (Citroën), เรโนลด์ (Renold) และเปอโย (Peugeot) การใช้รถยนต์ระหว่างเมืองใหญ่ก็สะดวกเพราะระบบทางหลวง (Autoroutes) ทำให้สามารถขับรถเป็นระยะทางยาวๆ ได้โดยไม่ต้องติดไฟแดงเลย แถมยังมีป้ายดิจิตอลบอกเวลาไว้อีกด้วยว่าเราจะใช้ระยะเวลาประมาณเท่าไรเพื่อจะไปถึงจุดหมายนั้นๆ (น่าจะเอามาใช้กับกรุงเทพฯ บ้างนะคะ) ตลอดสองข้างทางที่รถวิ่งผ่าน ผู้คนต่างเดินผ่านไปมาสวนทางกันแบบว่าไม่มีใครสนใจใครเลย ก้มหน้าก้มตากันเดิน เดิน และเดิน เลยทำให้นึกถึงสำนวนสมัยตอนเรียนมัธยมปลายที่ว่า "Métro (รถไฟใต้ดิน), Boulot (การทำงาน), Dodo (การนอน)" อาจารย์สอนว่า คนฝรั่งเศสนั้นชีวิตมีแต่ความซ้ำซากจำเจ ต้องใช้เวลามากในการเดินทางไปทำงาน ทำงานเสร็จก็นั่งรถกลับบ้านเพื่อนอนพักผ่อน วันรุ่งขึ้นก็ออกไปทำงานอีกวนเวียนอยู่อย่างนี้ จึงเป็นที่มาของสโลแกนข้างต้นนั่นเองที่ Blaise Cendrars นิยามไว้ เฮ!!! ฟังดูแล้วคล้ายๆ กับคนไทยเรานี้คะเนี่ย

เกร็ดอีกอย่างหนึ่งที่ยากเล่าสู่กันฟัง คือว่าคนฝรั่งเศส เช่น ผู้ใหญ่หรือผู้สูงอายุมักไม่ค่อยพูดภาษาอังกฤษ จะพูดแต่ภาษาฝรั่งเศสเท่านั้น ทำให้บางครั้งเกิดปัญหาการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกันระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือน แต่ในปัจจุบันคนฝรั่งเศสวัยทำงาน วัยหนุ่มสาว และเด็กเริ่มเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศอื่นๆ

โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จึงมีการเรียนการสอนกันมากขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดความเสียเปรียบกับประเทศอื่นๆ ตอนนี ถ้าใครคิดที่จะเดินทางไปฝรั่งเศสก็ไม่ต้องกลัวเรื่องภาษาว่าจะสื่อสารกันไม่ได้แล้วนะคะ สติต้องลึชได้เลยคะ

จากการเดินทางครั้งนี้ นับเป็นการประสานและกระชับความสัมพันธ์ด้านรัฐสภา ระหว่างประเทศไทยกับประเทศฝรั่งเศสให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เพื่อความร่วมมือระหว่างกันในอนาคต อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเมืองโลกในศาสตร์ด้านนิติบัญญัติ ประสพการณ์คราวนี้จึงจัดได้ว่าวิเศษสุดเลยทีเดียวล่ะค่ะ ขอบอก !!!!

สุดท้ายนี้... หวังว่าของฝากเล็กๆ น้อยๆ ที่หอมหวนจากฝรั่งเศสมาให้คงจะทำให้หลายคนสนใจประเทศฝรั่งเศสในอีกหลายๆ มุมมองนะคะ โอเรอวัวร์ (Au revoir) บ้ายบายค่ะ

มาอ่านหนังสือกันเถอะ

โดย สราวุธ สุรภาพันธุ์

สำนักพิมพ์ประชุม

“ร้านหนังสือเช่า”

หลายวันก่อน ผู้เขียนมีโอกาสได้แวะเข้าไปที่ร้านเช่าหนังสือแถวหน้าหมู่บ้าน หลังจากที่ย่างเข่าและท่างเข่าไปนานหลายปี เลยอยากจะได้สักชิ้นฟังถึงเรื่องราวบางอย่างเกี่ยวกับร้านหนังสือเช่า ซึ่งอาจจะมันส์คิดและมุมมองที่เป็นประโยชน์แก่เพื่อน ๆ นักอ่านอยู่บ้าง โดยเฉพาะผู้ที่มีความรู้สึกรว่า ราคาหนังสือใหม่ๆ ในปัจจุบันนี้ แพงกว่าแต่ก่อนมาก อย่างเช่น หนังสือแปลออกก็พ็อกเก็ตไซส์ขนาด ๒๐๐ - ๓๐๐ หน้า เมื่อหลายปีก่อนราคาเล่มละไม่เกิน ๒๐๐ บาท แต่ปัจจุบันนี้ราคาไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ - ๓๐๐ บาททีเดียว ทำเอาเพื่อนนักอ่านหลายท่านต้องคิดหนักกับการที่จะควักกระเป๋าเพื่อซื้อหนังสือเล่มหนึ่ง แต่ไม่เป็นไรครับ ผู้เขียนคิดว่า **“ร้านหนังสือเช่า”** น่าจะเป็นหนทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาภาวะกระเป๋าตังของท่านได้บ้าง

“ร้านหนังสือเช่า” จัดเป็นธุรกิจ SME ขนาดเล็ก และตั้งเดิม ที่อยู่เคียงป่าเคียงไหล่กับบรรดา **“หนอนหนังสือ”** มาช้านาน แม้ว่าโดยทั่วไป หนังสือที่มีให้บริการอยู่จะค่อนข้าง

จำกัดเพียงไม่กี่ประเภท แต่โดยเฉพาะหนอนหนังสือประเภทนวนิยายจีนกำลังภายใน ก็จะเป็นที่รู้จักกันดีทีเดียวว่า สามารถเรียกหาและใช้บริการจาก **“ร้านหนังสือเช่า”** นี้ได้ ไม่ว่าจะ เป็นสำนวนแปลของ น.นพรัตน์ หรือ ว.ณ เมืองสูง หรือ นวนิยายไทยชีวิตรักหวานแหวว กู้ก๊ก หรือชีวิตรันทต ประเภทแม่สามีกับลูกสะใภ้ พ่อตา - ลูกเขย ตอกฟ้า - ทมวาท ก็มีบริการอยู่มากมายแทบทุกร้าน ทั้งผลงานของทมยันตี กนกเรขา รัตนาวดี ซ้อลัดดา และอื่นๆ สนนราคาค่าเช่าก็แตกต่างกันไป ในแต่ละร้านขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้งเป็นสิ่งสำคัญ แต่ที่ผู้เขียนนึกขึ้นได้ อย่างหนึ่งก็คือ ไม่แพงเลย เมื่อเทียบกับความสุขความสำราญที่ท่านจะได้รับจากการอ่านหนังสือที่ท่านชื่นชอบเหล่านั้น

“ร้านหนังสือเช่า” ในยุคใหม่นี้ นับได้ว่า มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงหน้าร้านที่มีความทันสมัยมากขึ้น มีการจัดชั้นวางหนังสืออย่างเป็นระบบระเบียบแลดูสวยงาม น่าแวะเวียนเข้าไปเลือกหาให้บังเอิญ ทั้งยังมีการเพิ่มแสงสว่างมากขึ้น จากที่แต่ก่อนนั้น

“ร้านหนังสือเช่า” มักจะเป็นห้องแถวเล็กๆ คูหาเดียว มีดๆ ติมๆ ภายในแออัดไปด้วยหนังสือเรียงกันเป็นตั้งๆ หากลูกค้าคนใดต้องการหนังสือเรื่องใดเล่มใด ก็ต้องเลี้ยปากมดกับ **“อาตี๋”** เจ้าของร้าน จึงจะได้รับหนังสือตามที่ต้องการ เพราะ **“อาตี๋”** อีจะรู้ว่าคุณคนเดียวว่า หนังสือเรื่องใด เล่มใด กงอยู่ตรงไหนของร้าน นอกจากลูกค้าเก่าแก่ที่ใช้บริการกันเป็นประจำเท่านั้นจึงจะรู้ว่า หนังสือที่ต้องการนั้นคฤมู่ใดของร้าน

ยิ่งไปกว่านั้น **"ร้านหนังสือเช่า"** สมัยใหม่บางร้าน ยังมีนักรีวิว กวาแฟ หรือเครื่องดื่มเย็นเจี๊ยบ พร้อมกับมีการ จัดมุมอ่านหนังสือที่เป็นเล็คเป็นส่วนไว้คอยบริการอีกด้วย ก็นับว่าเป็นกลยุทธ์การให้บริการแบบใหม่ภายใต้ภาวะการแข่งขัน ของธุรกิจปัจจุบัน

หลังจากที่ผู้เขียนได้มีโอกาสสำรวจจุดหนังสือตาม ชั้นต่างๆ ภายในร้าน สิ่งหนึ่งที่พบและเห็นว่าเป็นจุดเปลี่ยน ของ **"ร้านหนังสือเช่า"** ยุคใหม่อย่างแท้จริงก็คือ **"หนังสือ การ์ตูน"** ครับ ซึ่งผู้เขียนพบว่า มีหนังสือการ์ตูนหรือหนังสือ ภาพการ์ตูน โดยเฉพาะหนังสือภาพการ์ตูนจากญี่ปุ่นให้บริการ อยู่เป็นจำนวนมาก (บางร้านให้บริการเช่าแต่เฉพาะหนังสือ ประเภทนี้ทั้งร้าน) ไม่ว่าจะเป็นการ์ตูนโปเกมอน โดราเอมอน ซินจัง นินจาฮาโตริ หรือโคนันยอดนักสืบ ที่จับพอรู้จักกันอยู่ว่า เป็นการ์ตูนสำหรับเด็กที่อ่านสนุกสนาน น่ารักน่าเอ็นดู แต่ก็มี การ์ตูนบางเรื่อง บางจำพวกที่ผู้เขียนพลิกอ่านดูแล้ว รู้สึกไม่ใคร่ สบายใจนัก แม้จะดูว่าเป็นเพียงหนังสือภาพการ์ตูน แต่ก็น่าจะเป็น การ์ตูนสำหรับผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีวุฒิภาวะในระดับหนึ่ง ในทัศนะของผู้เขียนเห็นว่า การ์ตูนเหล่านั้นโดยแท้จริงแล้วย่อม ไม่เหมาะสมกับเด็กหรือเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีภาพและ เนื้อหาสาระที่ล่อแหลมหรือใกล้เคียงกับความ เป็น **"สื่อลามก"** มากทีเดียว เรื่องราวเหล่านี้ บางทีหากเราปล่อยปละละเลยไว้ เน้นเข้าไปการจะเสีย ก็จะมีมากกว่าได้เป็นแน่แท้ ครั้นพอถึง

ตรงจุดนั้นแล้วพวกเขาจะมาร้องแแรกแตกกระเซอว่า รัฐหรือ เจ้าหน้าที่ทางการไม่ควรควบคุมดูแล ปล่อยให้หนังสือลามกเข้ามา มอมเมาเด็กและเยาวชนถึงหน้าบ้าน ก็เห็นจะข้ามพ้นการณ์ และ **"ร้านหนังสือเช่า"** ที่ดี ๆ มีประโยชน์ต่อแวดวง **"หนอน หนังสือ"** ก็พลอยจะเสียหาย เลื่อมเลื่อมลงไปด้วยกัน ไม่ต่าง อะไรมากกับที่ร้าน **"วิดีโอเช่า"** หรือร้าน **"อินเทอร์เน็ตคาเฟ่"** เคยถูกประณามมาก่อน...ก็ได้แต่ฝากความเป็นห่วงเป็นใยไว้กับ เพื่อนนักอ่านที่นั่นแหละว่า เราท่านควรจะทำอย่างใดกันดี ครับ...เพื่อจะรักษาไว้ซึ่ง **"ร้านหนังสือเช่า"** ที่ดี ๆ ที่มี ประโยชน์และเป็นทางเลือกหนึ่งของ **"หนอนหนังสือ"** ประเภท กระจาตัง ที่ไม่มีใครมีโอกาสได้ซื้อหาหนังสือไว้เป็นสมบัติส่วนตัว จะได้เลือกใช้บริการหนังสือเช่าอย่างมีคุณภาพและภาคภูมิใจ ในความเป็น **"หนอนหนังสือ - นักอ่าน"** อย่างแท้จริง

โดย จ่านงค์ ทองประเสริฐ

ราชบัณฑิต

การออกพระนาม

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เวลานี้เกิดมีปัญหาเกี่ยวกับพระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ว่าควรจะออกเสียงอย่างไรจึงจะถูกต้อง

ในสมัยที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมการสอบผู้ประกาศทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์ ก็มีผู้ถามว่าพระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะออกเสียงว่าอย่างไร ข้าพเจ้าได้ตอบว่าออกเสียงได้ ๒ อย่าง คือ "สม-เด็ท-พระ-เทบ-รัต-ตะ-นะ-ราด-ชะ-สุ-ตา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี" หรือ "สม-เด็จ-พระ-เทบ-พะ-รัต-ตะ-นะ-ราด-ชะ-สุ-ตา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี" ก็ได้ และเจ้าหน้าที่ผู้ประกาศทั้งทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ทุกแห่งก็ได้ถือปฏิบัติสืบมาจนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงได้มีหนังสือจากบุคคลผู้หนึ่งในสำนักพระราชเลขานุการแจ้งไปยังกรมประชาสัมพันธ์ โดยอ้างว่า **อาจารย์ภาวส บุนนาค** อดีตทรงราชเลขานุการเคยบอกว่า พระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นั้น ต้องออกเสียงว่า "สม-เด็ท-พระ-เทบ-พะ-รัต-ราด-สุ-ตา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี" ข้าพเจ้าก็รู้สึกแปลกใจว่า ทำไมเมื่อสมัยที่อาจารย์ภาวส บุนนาค ยังมีชีวิตอยู่จึงมิได้ทักท้วงตั้งแต่ต้น เพิ่งจะมีผู้อ้างนามของท่านหลังจากที่ท่านถึงฉับจกรรมไปนานแล้ว เพราะถ้าท่านยังมีชีวิตอยู่ข้าพเจ้าคงจะได้ไปสอบถามท่านด้วยตนเอง เพราะเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับราชสำนัก ข้าพเจ้าจะไปพบเพื่อขอคำปรึกษาจากท่านเสมอ และท่านก็เมตตา

ข้าพเจ้ามาก ถึงกับบอกว่าไม่ต้องไปหาท่านด้วยตนเองดอก โทรศัพทถามก็ได้ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ การที่จะโทรศัพทไปคุยกับท่านนั้นไม่สมควร เพราะสถานที่ทำงานก็อยู่ใกล้ๆ กัน

เมื่อมีผู้ทักท้วงเรื่องการออกพระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไปยังกรมประชาสัมพันธ์ ทางกรมประชาสัมพันธ์และกรรมการผู้ทำหน้าที่สอบผู้ประกาศทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ก็ต้องไปปฏิบัติตาม แต่ก็ด้วยความไม่สบายใจอย่างยิ่ง เพราะเป็นการออกเสียงที่มีผลต่อการออกเสียงคำสมรส ทั้งยังมีความลึกลับกันอยู่ คือคำว่า "**ราชสุดา**" ให้ออกเสียงว่า "**ราด-สุ-ตา**" แต่คำว่า "**ราชกุมารี**" ให้ออกเสียงว่า "**ราด-ชะ-กุ-มา-รี**" ทำไมไม่ออกเสียงว่า "**ราด-กุ-มา-รี**" จึงทำให้มีผู้วิพากษ์วิจารณ์กันมาก

ในที่ประชุมคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การให้ภาษาไทย แห่งราชบัณฑิตยสถาน ก็ได้มีการอภิปรายเรื่องนี้อยู่หลายครั้งหลายหน ซึ่งก็ยังหาข้อยุติไม่ได้ ได้มีการมอบหมายท่านเลขาให้ราชบัณฑิตยสถานมีหนังสือกราบบังคมทูลถามสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีโดยตรง เรื่องจะยุติเสียที แต่ราชบัณฑิตยสถานเห็นว่ายังไม่สมควรที่จะทำหนังสือกราบบังคมทูล เพราะเห็นว่าพระองค์ท่านก็ยังมีพระราชกรณียกิจมากมายอยู่แล้ว

ต่อมาได้มี **“รายการโลกกว้างทางการศึกษา”** ออกอากาศทางวิทยุศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ เวลา ๑๗.๐๐ น. ซึ่งเป็นการสนทนาเกี่ยวกับ **เรื่องคำศัพท์ คำราชาศัพท์ และข้อพึงปฏิบัติ** ระหว่างวิทยากร ๒ คน คือ **คุณหญิงอุไรวรรณ สวัสดิ์ทานต์** กับ **อาจารย์ปรานี ปราบรูปู** มีข้อความตอนหนึ่งเกี่ยวกับการออกพระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ข้าพเจ้าขออนุญาตคัดข้อความนั้นมาเสนอท่านผู้อ่านดังนี้

“อาจารย์ปรานี : ...เมื่อพูดถึงพระนาม ก็จะขออนุญาตตามถึงพระนามของ**สมเด็จพระเทพ-รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** ซึ่งในขณะนี้ได้ฟังจากผู้ประกาศข่าวบ้าง สำนักพระราชวัง ขานพระนามว่า “สมเด็จพระ-เทพ-พระ-รัต-ราด-สุ-ดา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี” **“ราดสุดา”** คำแรก สะกดว่า ราชมี ช ถ้าอ่านให้ถูก ก็จะอ่านว่า “ราด-ชะ-สุ-ดา” ส่วนคำหลัง **ราชกุมารี** (ราด-ชะ-กุ-มา-รี) แต่เมื่อต้นปีนี้เอง สำนักราชเลขาธิการได้มีหนังสือตอบผู้ที่ถามเกี่ยวกับพระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นหนังสือราชเลขาธิการที่ ๐๐๐๓/๐๔๔๕ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๕ เรื่อง การขานพระนามาภิไธยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตอบว่า สมควรให้อ่านว่า “สมเด็จพระ-เทพ-พระ-รัต-ราด-สุ-ดา สะหุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี” มีผู้ตั้งข้อสังเกตและหาหรือมายังสถาบันภาษาไทยว่าไม่ค่อยสนิทใจ อยากจะอ่านเป็น **“ราด-ชะ-สุ-ดา”** และ **“ราด-ชะ-กุ-มา-รี”** จะทำอย่างไรดี เมื่อสำนักราชเลขาธิการออกมามีอย่างนั้น ก็อยากจะทำตามสำนักราชเลขาธิการ แต่ไม่ค่อยสบายใจ อยากอ่านว่า **“ราด-ชะ-สุ-ดา”** และ **“ราด-ชะ-กุ-มา-รี”** คุณหญิงจะกรุณาตอบคำถามนี้อย่างไรที่สำนักราชเลขาธิการได้ออกคำอธิบายอย่างนั้น

“คุณหญิงอุไรวรรณ : เรื่องการขานพระนามสมเด็จพระเทพรัตนฯ นี้ เมื่อเช้าวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ สิงหาคม ดิฉันได้มีโอกาสไปเฝ้ากราบพระบาทสมเด็จพระเทพรัตนฯ ที่อาคารชัยพัฒนา ตรงนั้น ท่านมีเวลาว่าง

อยู่นิดหน่อย จึงได้กราบบังคมทูลถามว่า มีคนอยากทราบ ถ้าจะขานพระนามตรง **“ราชสุดา”** โดยออกเสียง ช กับ อะ กิ่งเสียงจะได้หรือไม่ เพราะหลายคนเห็นว่าจะฟังเพราะสนิทหูกว่า **“ราด-สุ-ดา”** ดิฉันขอพระราชทานคำตอบเพื่อนำไปออกอากาศเผยแพร่ด้วย โดยในการกราบบังคมทูลนั้น ก็ได้้นำการเขียนคำอ่านว่า **“ราช-สุ-ดา”** (ราชสุดา) กับ **“ราด-ชะ-กุ-มา-รี”** (ราชกุมารี) ถวายทอดพระเนตรด้วย ทรงตอบว่า **ควรจะอ่านว่า “ราด-ชะ-สุ-ดา”** คือออกเสียง อะ กิ่งเสียงตรง ช และยังชี้ไปที่คำว่า **“ราด-ชะ-กุ-มา-รี”** ทรงอธิบายว่า **ก็ออกเสียงแบบเดียวกัน**

“อาจารย์ปรานี : ในเมื่อมี ช ทั้ง ๒ แห่ง ก็น่าจะออก (เสียง) ให้เหมือนกัน

“คุณหญิงอุไรวรรณ : คือ ก็ออกเสียงแบบนี้ตามพระราชประสงค์ แต่ถ้ามีผู้ใหญ่บางท่านเห็นว่า คำว่า **“ราด-สุ-ดา”** จะเพราะกว่า จะออกเสียงอย่างนั้น ก็ไม่ทรงขัดข้อง เพราะว่าเท่าที่ทราบเคยได้ยินมาว่า มีผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านในสำนักราชเลขาธิการท่านฟังจึ่งทนะคำแล้ว คำว่า **“ราด-สุ-ดา”** ก็เพราะดี อาจจะรับกับคำว่า **“สมเด็จพระ-**

๑๑

เคยได้ยินสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงออกพระนามของพระองค์ในคราวที่ทรงอ่านคำกราบบังคมทูลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หลังจากทรงเป็นแม่กองบูรณปฏิสังขรณ์วัดพระศรีรัตนศาสดารามเสร็จแล้ว ว่า

“สม-เด็จ-พระ-เทพ-รัต-ตะ-นะ-ราด-ชะ-สุ-ดา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี”

๑๑

พระ-เทพ-พะ-รัต-ราด-สุ-ดา” อย่างนี้ อาจจะเห็นว่าเป็นเสียง ซ กิ่งเสียงเกินมานิดหน่อย หรือถ้อยคำไร้อันก็ไม่ทราบ

“อาจารย์ปรานี : เป็นอันว่าผู้ที่ประสงค์จะใช้ว่า “ราด-ชะ-สุ-ดา” ก็สบายใจได้ ที่จะใช้ได้และถูกต้องตามพระราชประสงค์ด้วย

“คุณหญิงอุไรวรรณ : ดิฉันเองก็รักที่จะขานพระนามว่า “ราด-ชะ-สุ-ดา”

“อาจารย์ปรานี : เมื่อก่อนจะมีการขานพระนามว่า “สม-เด็จ-พระ-เทพ-พะ-รัต-ตะ-นะ-ราด-สุ-ดา” จะยาวไปสักนิด

“คุณหญิงอุไรวรรณ : จะยาวไป เคยได้ยินว่าเป็นเพลงด้วยว่า “สม-เด็จ-พระ-เทพ-พะ-รัต-ตะ-นะ-ราด-ชะ-สุ-ดา” ชัดเจนเกินไป ฟังดูไม่ค่อยเพราะ”

เรื่องการออกพระนามของ**สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** ในการลอบผู้ประกาศทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ครั้งแรก ข้าพเจ้าได้เสนอให้ออกพระนามว่า “สม-เด็จ-พระ-เทพ-รัต-ตะ-นะ-ราด-สุ-ดา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี” เพราะเคยได้ยิน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงออกพระนามของพระองค์ในคราวที่ทรงอ่านคำกราบบังคมทูลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หลังจากทรงเป็นแม่กองบูรณปฏิสังขรณ์วัดพระศรีรัตนศาสดารามเสร็จแล้ว ว่า “สม-เด็จ-พระ-เทพ-รัต-ตะ-นะ-ราด-ชะ-สุ-ดา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี” แต่ต่อมาได้มีผู้ใหญ่ในสำนักพระราชวังบอกว่า สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงเรียกว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ว่า **“ลูกเทพ-พะ-รัต”** จึงได้เสนอให้ลอกพระนามอีกแบบหนึ่งว่า “สม-เด็จ-พระ-เทพ-พะ-รัต-ตะ-นะ-ราด-ชะ-สุ-ดา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี” ดังนั้นคณะกรรมการลอบผู้ประกาศฯ ของกรมประชาสัมพันธ์ จึงได้ยอมให้ออกพระนามได้ทั้ง ๒ แบบ และก็ถือปฏิบัติมาจนกระทั่งคนของสำนักพระราชวังเสนาธิการแจ้งไปให้ออกพระนามว่า “สม-เด็จ-พระ-เทพ-พะ-รัต-ราด-สุ-ดา-สะ-หุยาม-บอ-รม-มะ-ราด-ชะ-กุ-มา-รี” จึงได้เกิดความปั่นป่วนในการออกพระนามของพระองค์ท่าน ต่อแต่นี้ไปใครจะออกเสียง **“ราชสุดา”** เป็น **“ราด-สุ-ดา”** หรือ **“ราด-ชะ-สุ-ดา”** ก็ได้ตามใจชอบ

ถ้าจะนึกถึงอาหารที่ทำงาน ใช้เวลาน้อยและ
แสนอร่อยนั้น ก็จะได้คำตอบว่า "ไข่เจียว"

แค่เพียงน้ำมัน วางลงบนเตา รอไฟให้ร้อน

เหลือง ไข่เหลือง และหอมกรุ่น พู พู ดูน่ากิน

แต่ก็ไม่ใช่จะมีเพียงคนไทยเท่านั้นที่ได้มีโอกาส

ลิ้มรสชาติความอร่อยของไข่เจียว คนต่างชาติ : les étrangers
(เลส์ เซทรองเซต์) ที่เราชอบเรียกว่า ฝรั่งเศส ก็มีเหมือนกัน
มาลองดูกันนะว่าวิธีทำไข่เจียวในแบบของฝรั่ง : l'omelette
(ลอมเล็ต) จะเหมือนหรือต่างจากสูตรของคนไทย

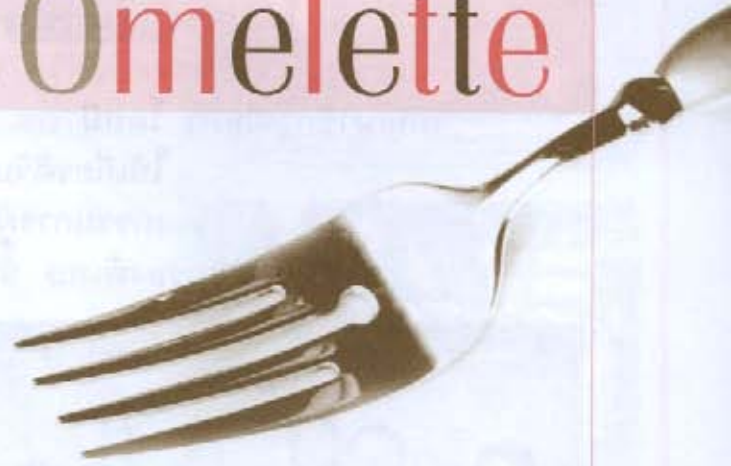
ก่อนอื่น..... ต้องตอกไข่ใส่ชาม โรยเกลือและ
พริกไทย เพิ่มส่วนผสมอื่นลงไป เช่น หมูแฮม มะเขือเทศ และ
พริกหยวก ตีไข่ให้ส่วนผสมเข้ากัน แล้วนำเนยแข็งมาขูด

D'abord.....Casser les œufs dans un saladier,
saler et poivrer. Ajouter les autres ingrédients : jambon,
tomate et poivron. Battre les œufs et puis rôper le
fromage. (ดับบอร์.....กาสเซ่ เลส์ เซอส์ ดองส์ เซ็ง
ซาลาติเย่, ซาเล่ เอ บัวเฟร์, อะนุเต้ เลส์ โชตเทรอสส์
แฉ็งเกรติยองส์ : ฉอมบง, โตมาต เอ บัวฟรง, บัตเทรอ
เลส์ เซอส์ เอ ปุยส์ ราเป เลอ โฟรมาจ.)

หลังจากนั้น..... เมื่อกระทะที่ตั้งไฟร้อนแล้ว
ใส่เนย เทไข่ลงไปและทิ้งไว้ประมาณ ๑ นาที

Ensuite..... Dans une poêle chaude, faire
fondre le beurre. Verser les œufs battus et faire cuire
๑ minute. (อองซูท..... ดองส์ ชูน โปแอลเลอ โชตเดอ, แฟร์
ฟงเดรอ เลอ เบอ์เรอ, แวร์เซ่ เลส์ เซอส์ บัตตูส์ เอ แฟร์
กูยเรอ อูน มินูทเดอ.)

Omelette

ท้ายสุด..... เติมนเนยแข็งที่ขูดแล้วลงไปและ
รอให้สุกข้างละประมาณ ๒ - ๓ นาที ยกเสิร์ฟได้ทันที

Enfin..... Ajouter le fromage râpé et faire
encore cuire ๒ ou ๓ minutes de chaque côté.
Servir immédiatement. (อองแฟง.....อะนุเต้ เลอ โฟรมาจ
ราเป เอ แฟเรอ อองกอร์ กูย เดอซ์ อู ทัวว์ส มินูทส์ เดอ
ซาท โกเต้, แชรวีร์ อิมเมติอาทเตอมองด์.)

ไม่ว่าจะเป็นไข่เจียวในแบบของคนไทย หรือ
ในแบบของฝรั่งที่เรียกว่า omelette ถ้าอยากทำให้อร่อย
ถูกปากคนทาน คนปรุงก็ต้องตั้งใจปรุง ก็ไม่ต่างจากการ
ทำงาน : le travail (เลอ ทราวาย) ถ้าอยากให้งานออกมาดี
คนทำก็ต้องตั้งใจทำงาน เอาใจใส่กับงานชิ้นนั้น จึงจะ
ประสบความสำเร็จ

กิจกรรมสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช เลขาธิการวุฒิสภา พร้อมด้วยคณะผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

อวยพร นายอุษณ ซาลีเศริศ ประธานวุฒิสภา เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันเกิด ท้องประธานวุฒิสภา ชั้น ๓ อาคารวุฒิสภา ๒

แสดงความยินดี นายโกสิน พลกุล ประธานรัฐสภา เนื่องในโอกาสได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร ณ ห้องรับรอง ๑ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จัดโครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ท้องถิ่น หลักสูตร "กระบวนการเสริมสร้างผู้นำนักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม" (ผู้นำเยาวชน) ในจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

วันที่ ๒๖ - ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ณ จังหวัดกำแพงเพชร

วันที่ ๒๖ - ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘

ณ จังหวัดอ่างทอง

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘

นายมนตรี รุกสุวรรณ ที่ปรึกษา ด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร จัดการ พร้อมด้วยข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา วางพานประดับพุ่มดอกไม้ ในนาม "วุฒิสภา" ถวายสักการะพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหาเจษฎาราชเจ้า ณ พระบรมราชานุสาวรีย์ ลานพลับพลามหาเจษฎาบดินทร์ วัดราชชนิตดาราม กรุงเทพฯ

วันที่ ๓๑ มีนาคม - ๓ เมษายน ๒๕๕๘

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โดยสำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล ร่วมกับสำนักประชาสัมพันธ์ จัดโครงการฝึกอบรมหลักสูตร "การเตรียมพร้อมเจ้าหน้าที่สำหรับการประชาสัมพันธ์เชิงรุก" ให้แก่บุคลากรของสำนักประชาสัมพันธ์ ณ อาคารสุขประพฤติ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และโรงแรมเขาใหญ่แกรนด์วิว รีสอร์ท จังหวัดปราจีนบุรี

มีธงชัยปกป้องราชฎีไว้ ฤทธิชัยเหล่านิรันดร์เทอญ

สภารวุฒิสภา

เป็นวารสารฉบับรายเดือน

จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นอภินันทนาการ โดยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
หากต้องการข้อมูล ข้อเสนอแนะ หรือคำถามใดๆ เกี่ยวกับวุฒิสภาหรือรัฐสภา

กรุณาติดต่อ: กลุ่มงานผลิตเอกสารเผยแพร่ สำนักประชาสัมพันธ์

ถนนอุททอมใน ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ 10100 โทร. 0 2282 4444-45 โทรสาร. 0 2282 4444

www.senate.go.th